Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Aphorismi, de genitura, de natura pueri, de ratione victus in morbis acutis, graece - Cod. Karlsruhe 449

Hippocrates

[S.l.], [15. bis 16. Jahrh.]

ἱπποκράτους περὶ γονῆς καὶ παίδων φύσεως: Νόμος μὲν πάντα κρατύνει....καταγνύων σκοπῶν εὑρήσει ἔχοντα

urn:nbn:de:bsz:31-332900

Visual Library

Ἱπποκράτους περὶ γονῆς καὶ παιδίου φύσεως

Νόμος μὲν πάντα κρατύνει· ἡ δὲ γονὴ τοῦ ἀνδρὸς ἔρ-
χεται ἀπὸ παντὸς τοῦ ὑγροῦ τοῦ ἐν τῷ σώματι ἐόντος
τὸ ἰσχυρότατον ἀποκριθέν· τοῦτο δὲ ἱστόριον τόδε·
ὅτι ἀποκρίνεται τὸ ἰσχυρότατον· ὅτι ἐπὴν λαγνεύσωμεν σμικρὸν
οὕτως ἐκβαλόντες ἀσθενέες γινόμεθα· ἔχει δὲ οὕτως· φλέβες
καὶ νεῦρα ἀπὸ παντὸς τοῦ σώματος τείνουσιν ἐς τὸ αἰδοῖον·
ἃς ὑποτριβομένας καὶ θερμαινομένας καὶ πληρευ-
μένας ὥσπερ κνησμὸς ἐμπίπτει· καὶ τῷ σώματι παντὶ
ἡδονὴ καὶ θέρμη ἐκ τούτου προσγίνεται· τριβομένου τε
τοῦ αἰδοίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου κινεομένου, τὸ ὑγρὸν θερμαί-
νεται ἐν τῷ σώματι· καὶ διαχεῖται καὶ κλονέεται ὑπὸ
τῆς κινήσιος καὶ ἀφρέει καθάπερ καὶ τἄλλα ὑγρὰ ξύμ-
παντα κλονεόμενα ἀφρέει, οὕτω δὲ καὶ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἀποκρίνεται
ἀπὸ τοῦ ὑγροῦ ἀφρέοντος τὸ ἰσχυρότατον καὶ τὸ πιότατον·
καὶ ἔρχεται ἐς τὸν νωτιαῖον μυελόν· τείνουσι γὰρ ἐς αὐ-
τὸν ἐκ παντὸς τοῦ σώματος· καὶ διαχεῖται ἐκ τοῦ ἐγκε-
φάλου ἐς τὴν ὀσφὺν· καὶ ἐς πᾶν τὸ σῶμα· καὶ ἐς τὸν
μυελόν· ἐξ αὐτοῦ τείνουσιν ὁδοί· ὥστε καὶ ἀπι-
έναι τὸ ὑγρὸν ἐς αὐτὸν καὶ ἀποχωρέειν· ἐπὴν
δὲ ἐς τὸν νωτιαῖον μυελὸν ἡ γονὴ ἔλθῃ, χωρέει παρὰ τοὺς
νεφρούς· ταύτῃ γὰρ ἡ ὁδός ἐστι διὰ τῶν φλεβῶν· καὶ ἢν
οἱ νεφροὶ ἡλκωθῶσιν, ἔστιν ὅτε καὶ αἷμα συνεκφέρεται·
παρὰ δὲ τῶν νεφρῶν ἔρχεται διὰ τῶν ὀρχίων
ἐς τὸ αἰδοῖον· καὶ χωρέει οὐχ ᾗ τὸ οὖρον· ἀλλά οἱ
ἄλλη ὁδός ἐστιν αὐτῆς ἐχομένη· καὶ οἱ ἐξονειρώσσοντες,

διὰ ταῦτα δὲ ἐξονειρώσσουσιν· ἢν καὶ τὸ ὑγρὸν ἐν τῷ σώματι δια-
κεχυμένον ἢ καὶ διάθερμον· εἴτε ὑπὸ ταλαιπωρίης,
εἴτε καὶ ὑπ' ἄλλου τινὸς ἀφρέει· καὶ ἀποκρινόμενον ὥσπερ ἐν τῇ
παρ' αὐτοῖς· οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ λαγνείῃ· ὥσπερ γὰρ τὸ αὐτὸ τὸ
ὑγρὸν τοῦτο ὅπερ λαγνεύοντι. ἀλλ' οὖν μὲν περὶ ὀνειρωσ-
σόντων καὶ παντὸς τοῦ σώματος ὅτι ἐστί· καὶ πόσα λέ-
γεται· καὶ διότι προλαγνείης· καὶ ταῦτα μὲν ἐς τοσοῦτον
μοι εἰρέαται:- Οἱ δὲ εὐνοῦχοι διὰ ταῦτα οὐ λαγνεύουσιν·
ὅτι σφέων ἡ δίοδος ἀμαλδύνεται τῆς γονῆς· ἔστι γὰρ ἡ δι-
ὰ τῶν ὀρχίων ἡ ὁδός· καὶ νεῦρα πάνυ λεπτὰ καὶ πυκνὰ
ἐς τὸ αἰδοῖον ἐκ τῶν ὀρχίων, οἷσιν αἴρεται καὶ καθίεται·
ἃ ταῦτα ἐν τῇ τομῇ ἀποτέμνονται· διὸ οὐκ ἀχρεῖοι πάντως
οἱ εὐνοῦχοι χρήσιμοι· ὅσοισι δὲ τὰ δίδυμα ἐκθλιβῶσιν, ἡ ὁδὸς τῆς γο-
νῆς ἐμπέφρακται· πωροῦνται γὰρ οἱ ὄρχιες· καὶ τὰ νεῦρα
νωθρὰ καὶ σκληρὰ γινόμενα ὑπὸ τοῦ πώρου οὐ δύναται
τείνειν καὶ χαλᾶν:- Ὅσοι δὲ παρὰ τὰ οὖς τετμημένοι εἰσίν,
οὗτοι λαγνεύουσι μὲν καὶ ἀφιᾶσιν· ὀλίγον δὲ καὶ ἀσθενὲς
καὶ ἄγονον· χωρέει γὰρ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
παρὰ τὰ οὔατα ἐς τὸν νωτιαῖον μυελόν· αὕτη δὲ ἡ δίοδος
ὑπὸ τῆς τομῆς οὐλῆς γενομένης, παχεῖα γέγονε· τοῖσι δὲ
παιδίοισι, λεπτότατα φλέβια ἐόντα καὶ πλήρεα
ἐόντα, κωλύει τὴν γονὴν ἰέναι· καὶ ὁ κνησμὸς οὐχ ὁμοίως
παραγίνεται· διὰ ταῦτα οὐδὲ κλονέεται ἐν τῷ σώματι
τὸ ὑγρὸν ἐς ἀπόκρισιν τῆς γονῆς· καὶ τοῖσι παρθέ-
νοισι μέχρις ἂν ἐμμηνῶσιν, οὐ χωρέει τὰ καταμήνια
διὰ τὸ αὐτὸ αἴτιον· ἐπὴν δὲ αὐξῶσι καὶ αἱ παρθένοι καὶ οἱ
παῖδες, φλέβες αἱ ἐς τὸ αἰδοῖον τείνουσαι τῶν παίδων

καὶ τῆς παρθένου ἐπὶ τῆς μὲν ἀφροδισίου γινομένης ὑπὸ τῆς
αὐξήσιος· καὶ στομοῦνται· καὶ ὁ ὁδὸς καὶ διόδους φλέβες γί-
νονται· καὶ τὸ ὑγρὸν κλονεόμενον ἐπείγεται· τοῦ ἀνδρὸς ἤδη
αὐτό δε· καὶ τῇ παρθένῳ τὰ καταμήνια· αὐτὰ δέ μοι
ταῦτα ἀποπέφανται· τὴν δὲ γονὴν φημὶ ἀποκρίνεσθαι
ἀπὸ παντὸς τοῦ σώματος· καὶ ἀπὸ τῶν στερεῶν καὶ ἀπὸ
τῶν μαλθακῶν· καὶ ἀπὸ τοῦ ὑγροῦ παντός· Εἰσὶ δὲ
τέσσαρες ἰδέαι τοῦ ὑγροῦ· αἷμά τε καὶ χολὴ καὶ
ὕδωρ καὶ φλέγμα· τοσαύτας γὰρ ἰδέας σύμφυτα ἔχει
ὁ ἄνθρωπος ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἀπὸ τούτων αἱ νοῦσοι γίνονται·
Και δεδήλωται δέ μοι καὶ περὶ τούτων· καὶ διότι ἐκ τούτων
αἱ νοῦσοι γίνονται, ὧν νούσων διακρίσιος καὶ ταῦτα ἀμεί-
μοι εἴρηται περὶ γονῆς· ὁκόθεν τε γίνεται· καὶ ὅκως·
καὶ διότι· καὶ οἷσιν οὐ γίνεται ἡ γονή· καὶ διότι οὐ γί-
νεται· καὶ περὶ καταμηνίων παρθένων· τῆς δὲ τοῦ
μαζίου φημὶ ἐν τῷ μὴ ξυνδιδόναι βουλομένου τοῦ αἰδοίου· καὶ τῶν
μηζέων κινεομένων, ὑπερκινεομένων ἐμπίπλαται αὐτοῦ·
καὶ τῷ ἄλλῳ σώματι ἡδονὴν καὶ θέρμην παρέχειν·
μεθίεσθαι δὲ καὶ ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ σώματος· ποτὲ μὲν ἐς
τὰς μήτρας· καὶ ἰκμαλέαι γίνονται αἱ μῆτραι· ὅτε δέ,
καὶ ἔξω ἢν χάσκωσιν αἱ μῆτραι μᾶλλον τοῦ καιροῦ·
καὶ ἥδεται· ἐπὴν ἄρξηται μίσγεσθαι, διὰ παντὸς τοῦ
χρόνου μέχρι μεθίει ὁ ἀνήρ· κἢν μὲν ὀργᾷ ἡ γυνὴ
μίσγεσθαι, πρόσθεν τοῦ ἀνδρὸς ἀφίησι· καὶ τὸ λοιπὸν
οὐκέθ' ὁμοίως ἥδεται ἡ γυνή· ἢν δὲ μὴ ὀργᾷ, ξυντελεῖ τῷ
ἀνδρὶ ἡ ἡδονή· καὶ ἔχει οὕτως· Ὥσπερ εἴ τις ἐπὶ ὕδωρ
ζέον ἕτερον ψυχρὸν ἐπιχέει, παύεται τὸ ὕδωρ ζέον, οὕτως

ἅμα τοῦ ἀνδρὸς ἡ γονὴ πεσοῦσα ἐς τὰς μήτρας, σβέ-
ννυσι τήν τε θέρμην καὶ τὴν ἡδονὴν τῆς γυναικός· δὲ
αἴρεται ἐν ἡ γονῇ· καὶ θέρμη ἅμα τῇ γονῇ ἐμπίπτουσα
ἐς τὰς μήτρας· ἔπειτα λήγει· ὥσπερ εἴ τις ἐς
φλόγα οἶνον ἐπιχέοι, συμβαίνει δὲ αὐτὴν πρῶτον
τὴν φλόγα ἐπαύξεσθαι· καὶ δι' ὀλίγον περὶ τὴν ἐπίχυσιν
τοῦ οἴνου· ἔπειτα λήγειν· ὡσαύτως δὲ καὶ τῇ γυναικὶ
ἡ θέρμη δὲ αἴρεται πρὸς τὴν γονὴν τοῦ ἀνδρός· ἔπειτα λήγει·
ἥδεται δὲ πολλῷ ἧσσον ὁ ἀνὴρ ἐν τῇ μίξει· πλέον δὲ χρόνον ἢ
ὁ ἀνήρ· διότι δὲ μᾶλλον ὁ ἀνὴρ ἥδεται, ἀποκρίνεται
αὐτέῳ ἐξαπίνης ἀπὸ ταραχῆς ἰσχυροτέρας, ἀπὸ
τοῦ ὑγροῦ· ἢ τῇ γυναικί· ἔχει δὲ καὶ τόδε οὕτως   Τῇσι
γυναιξὶν ἢν μὲν μίσγωνται ἀνδράσι, μᾶλλον ὑγιαίνουσιν·
ἢν δὲ μή, ἧσσον· ἅμα μὲν γὰρ αἱ μῆτραι, ἰκμαλέαι γί-
νονται ἐν τῇ μίξει· καὶ οὐ ξηραὶ οὖσαι, μᾶλλον τοῦ καιροῦ
ξυστρέφονται ἰσχυρῶς· ἰσχυρῶς δὲ ξυστρεφόμεναι, τῷ σώ-
ματι πόνον παρέχουσιν· ἅμα δὲ ἡ μίξις τὸ αἷμα θερ-
μαίνουσα καὶ ὑγραίνουσα, ποιέει ῥηϊτέρην τὴν ὁδὸν τοῖσι κατα-
μηνίοισι· τῶν δὲ καταμηνίων μὴ χωρεόντων, τὰ σώματα
τῶν γυναικῶν ἐπίνοσα γίνονται· διότι δὲ γίνονται ἐπίνοσα,
εἰρήσεταί μοι ἐν τοῖσι γυναικείοισι νούσοισι· ταῦτα μὲν
εἰρέαται ἐς τοῦτο·   Ἐπὴν δὲ μιχθῇ ἡ γυνή,
ἢν μὲν δὴ μὴ μέλλῃ κυΐσκεσθαι, πρὸς τὸ θύραζε χωρέει
ἔξω ἡ γονὴ ἀπ' ἀμφοτέρων ὁκόταν ἡ γυνὴ ἐθέλῃ· ἢν δὲ
μέλλῃ κυΐσκεσθαι, οὐ χωρέει ἔξω· ἀλλ' ἐμμένει ἡ γονή·
αἱ γὰρ μῆτραι δεξάμεναι καὶ μύσασαι ἔχουσιν· ὅτι ἀπο-
θεῖ τοῦ σώματος ὑπὸ τῆς ἰκμάδος καὶ μίσγεται ὁμοῦ

τότε ἀπὸ τοῦ πέους ἐς τὸ ἦθος καὶ τὸ ἀπὸ τῆς μήτρας· καὶ ἢν ἡ
γυνὴ τόκων ἔμπειρος ᾖ, καὶ ἐμμνημονεύσῃ ὁκόταν ἡ γονὴ
μὴ ἐξέλθῃ· ἀλλὰ μείνῃ, εἴσεται ᾗ ἂν ἔσχεν ἡμέρῃ κατ'
αὐτήν. ἔχει δὲ οὕτως καὶ τόδε· Ὅτε μὲν ἰσχυρότερον ἐστὶ
τὸ καθιέμενον ἀπὸ τῆς γυναικός, ὅτε δὲ ἀσθενέστερον·
καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς ὡσαύτως· καὶ ἔστι καὶ ἐν τῷ ἀνδρὶ
τὸ θῆλυ σπέρμα καὶ τὸ ἄρρεν· καὶ ἐν τῇ γυναικὶ ὁμοίως.
ἰσχυρότερον δέ ἐστι τὸ ἄρρεν τοῦ θήλεος· ἀνάγκη οὖν ἀπὸ ἰσχυροτέρου σπέρ-
ματος γίνεσθαι. ἔχει δὲ καὶ τόδε οὕτως· ἢν μὲν ἀπ' ἀμ-
φοτέρων τὸ σπέρμα ἰσχυρότερον ἔλθῃ, ἄρσεν γίνεται·
ἢν δὲ ἀσθενὲς, θῆλυ· ὁπότερον δ' ἂν κρατήσῃ τὸ πλή-
θει, τοῦτο καὶ γίνεται· ἢν γὰρ πολλῷ πλεῖον τὸ ἀσθενὲς σπέρμα ᾖ τοῦ
ἰσχυροτέρου, κρατέεται τὸ ἰσχυρὸν καὶ μιχθὲν τῷ ἀσθενεῖ,
ἐς τὸ θῆλυ περιηνέχθη· ἢν δὲ πλεῖον ᾖ τὸ ἰσχυρὸν τοῦ
ἀσθενέος, κρατηθῇ δὲ τὸ ἀσθενὲς, ἐς ἄρσεν περιενέχθη.
ὥσπερ εἴ τις κηρὸν καὶ στέαρ μίξας ὁμοῦ, πλεῖον ποιήσας
τὸ στέαρ, τήξειε παρὰ πῦρ· μέχρι μὲν ὑγρὸν ᾖ, οὐ διάδηλον
γίνεται τὸ κρατέον· ἐπὴν δὲ παγῇ, τότε ἐμφανὲς γίνεται
ὅτι κρατεῖ τὸ στέαρ τοῦ κηροῦ κατὰ τὸ πλῆθος. οὕτω δὲ ἔχει
καὶ τοῦ ἄρσενος καὶ τοῦ θήλεος ἡ γονή. συμβάλλεσθαι
δὲ παρέχει ὅτι καὶ ἐν τῇ γυναικὶ καὶ ἐν τῷ ἀνδρὶ ἐστὶ
γόνος καὶ θῆλυς καὶ ἄρσην τοῖσιν ἐμφανέσι γιγνο-
μένοισι. Πολλαὶ μὲν γὰρ γυναῖκες ἤδη θηλυτοκήσασαι
παρὰ ἀνδράσι, παρ' ἄλλους ἄνδρας ἐλθοῦσαι, ἐ-
κουροτόκησαν· καὶ οἱ ἄνδρες οἱ αὐτοὶ κατὰ μὲν, πρὸς οὓς αἱ
θηλυτόκεον αἱ γυναῖκες, ἑτέρῃσι γυναιξὶ κοινωνοῦντες μῖξιν
ἀφικόμενοι, ἄρρενα γόνον ἐποίησαν· οἱ δὲ σὺν ἀρρενογόνοις

ἔστι γε μὴν, ἐς ἑτέρην γυναῖκα μιχθέντες, θηλυγόνον ποι-
ησαν· οὕτως ὁ λόγος ἔχει καὶ τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα
ἄρσεν καὶ θηλυγόνον καὶ σπέρμα· παρὰ μὲν τοῖσιν ἐθη-
λυτοκέουσιν ἐκράτεε τὸ ἰσχυρὸν τῆς γονῆς πλέον γινόμενον
τῆς ἀσθενέος, καὶ ἐγίνετο θήλεα· παρὰ δὲ τοῖσιν ἐκουρο-
τοκέουσιν, ἐκράτεε τὸ ἰσχυρὸν ὅτε· καὶ ἐγένετο ἄρσενα· χω-
ρέει γὰρ οὐκ αἰεὶ τοῦτο· ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἰσχυρὸν οὐδὲ ἀσθε-
νὲς· ἀλλ' ἄλλοτε ἀλλοῖον· καὶ ἐπὶ τῆς γυναικὸς οὕτως ἔχει· ὥστε
μὴ θαυμάζειν τὰς αὐτὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἄνδρας, γόνον
καὶ ἄρρενα καὶ θήλεα ποιέειν· ἔχει δὲ καὶ ἐν τοῖσι κτήνεσιν
οὕτω τὰ περὶ γονῆς θήλεος καὶ ἄρρενος· καὶ ἐν αὐτῇ δὲ
τῇ γονῇ ἔρχεται καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ ἀνδρὸς, ἀπὸ
παντὸς τοῦ σώματος· ἀπό τε τῶν ἀσθενέων ἀσθενὴς· καὶ ἀπὸ
τῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρή· καὶ τῷ τέκνῳ οὕτως ἀνάγκη ἀπο-
δίδοσθαι· καὶ ὁκόθεν ἂν τοῦ σώματος τοῦ ἀνδρὸς πλεῖον ἔλθῃ
ἐς τὴν γονὴν τῆς γυναικὸς, τὸ τέκνον ἐκείνῃ κάλλιον
τῷ πατρὶ ἔοικεν· ὁκόθεν δ' ἂν πλεῖον ἔλθῃ ἀπὸ τῆς γυναικὸς,
κείνου τοῦ σώματος, κάλλιον ἔοικε τῇ μητρί· ἀδύνατον δὲ οὐκ ἔστι
πάντα τῇ μητρὶ ἐοικέναι, τῷ δὲ πατρὶ μηδέν· οὐδὲ τὸ ἐναν-
τίον τούτου, οὐδὲ μηδετέρῳ ἐοικέναι μηδέν· ἀλλὰ ἀμ-
φοτέροισιν ἀνάγκη ἐοικέναι τινί· εἴπερ ἀπ' ἀμφοτέρων
τῶν σωμάτων τὸ σπέρμα χωρέει ἐς τὸ τέκνον·
ὁκότερος δ' ἂν πλέον συμβάλληται ἐς τὴν ὁμοιότητα· καὶ
ἀπὸ πλεόνων χωρίων τοῦ σώματος, κείνῳ τὰ πλέονα ἔοικε·
καὶ ἐνίοτε θυγάτηρ γενομένη τὰ πλέονα ἔοικε καλλίω
τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί· καὶ κοῦρος γενόμενος ἐνίοτε καὶ
κάλλιον ἔοικε τῇ μητρὶ ἢ τῷ πατρί· καὶ ταῦτα μοι εἴρηται

ρέω) τῷ προτέρῳ λόγῳ· ὅτι ἔνι καὶ ἐν τῇ γυναικὶ
καὶ ἐν τῷ ἀνδρὶ καὶ κουρογονίη καὶ θηλυγονίη·
γίνεται δὲ τόδε ὅτε ἐστίν· ὅτε τὰ τέκνα λεπτὰ καὶ ἀ-
σθενέα γίνηται ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς παχέων τε καὶ ἰσχυ-
όντων· κἢν μὲν πολλὰ ἤδη γεγονότα παιδία ὦν τοῖ-
σι τεκοῦσι, δῆλον ὅτι ἐν τῇσι μήτρῃσιν ἐνόσησε τὸ
ἔμβρυον· εἰ ἀπὸ τῆς μητρὸς ἡ τροφὴ ἐς τὸ ἔξω παρερρύη
τῶν μητρέων χανουσέων μᾶλλον καὶ διὰ τοῦτο ἀσθενὲς ἐ-
γένετο· νοσέει δὲ τὸ ζῶον ἅπαν κατὰ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ·
ἢν δὲ τὰ πάντα γεγονότα παιδία ἀσθενέα ᾖ, αἱ μῆ-
τραι αἴτιοι εἰσὶ στενότεραι οὖσαι τοῦ καιροῦ. ἢν γὰρ μὴ
ἔχῃ εὐρυχωρίην ἐν ᾗ θάλψει τὸ ἔμβρυον τρέφεσθαι, ἀνάγκη
λεπτὸν γίνεσθαι τὸ ἔμβρυον ἅτε οὐκ ἔχοντος
αὔξησιν τὴν αὐτὴν εὐρυχωρίην· ἢν δὲ ἔχῃ εὐρυ-
χωρίην καὶ μὴ νοσέῃ, εἰκός ἐστι μεγάλων τοκήων μέγα
τέκνον γίνεσθαι· ἄλλο τοῦτο· ὥσπερ εἴ τις σικύην
ἤδη ἀπηνθηκυῖαν ἐοῦσαν ἔμβρυον καὶ προσεοῦσαν
τῷ σικύῳ κλάδῳ θείη ἐς ἀρίσφυρα, ἔσται ἴσος τῷ
ἀρισφύρῳ τῷ κοίλῳ καὶ ὅμοιος· ἢν δέ τις ἐς ἄγγος
θῇ μέγα ὅ τι ἐστὶ φύσιος σικύου μέζω χάνδην, ἀλλὰ
μὴ πολλῷ ἤδη τὰ μέζω τῆς φύσιος τοῦ σικύου, ἴσος
ἔσεται ὁ σίκυος τῷ ἀγγείῳ τῷ κοίλῳ καὶ ὅμοιος· δι-
ζεῖ τὸ ἐν τῇ αὐξήσει τῷ κοίλῳ τοῦ ἀγγείου· σχεδὸν δὲ εἰπεῖν πάντων
καὶ τὰ φυόμενα οὕτως πάντα ἔχει· ὅκως ἄν τις καταναγκά-
σῃ αὐτά. οὕτω δὲ ἔχει καὶ τῷ παιδίῳ· ἢν μὲν εὐρυ-
χωρίαι ἐν τῇ αὐξήσει, μέζον γίνεται· ἢν δὲ στε-
νοχωρίῃ, ἔλαττον. Τὸ δὲ ἀπηρωθὲν ἐν τῇσι μή-

κυοῦσι παιδίον φησὶν αὐτὸ ἢ φλεγμανθῇ ἢ πυρωθῶσι· τῆς
μήτρας πολυχρονίως κατὰ τὸ ἔμβρυον· ἢ πεσούσης·
ἢ ἄλλου τινὸς βιαίου παθήματος προσγινομένου τῇ μήτρᾳ·
ἢν δὲ φλεγμανθῇ, ταύτῃ στερεῖται τὸ παιδίον· ἢν δὲ
μᾶλλον φλεγμανθῇ, τὸ ἔμβρυον τοῦ ὑμένος ῥαγέντος
τοῦ περιέχοντος αὐτό, φθείρεται τὸ ἔμβρυον· τὸν αὐτὸν
τρόπον τῇ ἰσχύϊ δὲ στερεῖται τὸ παιδίον· ἐπεὶ ἐν τῇσι
κυούσῃσι κατὰ τὸ χωρίον καθότι καὶ ἐπηρώθη τῶν
ἔσω· ἀνάγκη ὡς φθινώδους ὄντος τοῦ σώματος, στερεῖσθαι
κατεσκληκότος τὸ χωρίον· ὥσπερ καὶ τῶν δένδρων ἃ ἂν
ἐν τῇ γῇ ζῶντα μὴ ἔχει εὐρυχωρίαν, ἀλλ' ὑπὸ λίθου
ἢ ὑπό τινος ἄλλου ἀποληφθῇ· ἀμαυρὸν τέλλον σκολιὸν γί-
νεται· ἢ πῇ μὲν παχύ· πῇ δὲ λεπτόν· οὕτω δὲ ἔχει καὶ τὸ
παιδίον ἐν ταῖς κυούσαις· ὥστε κατά τι τοῦ σώματος
φθάσαντος ἢ τὸ στόμα τοῦ στομάχου· ὅτι δὲ ἐπιπυρέσσουσιν
ἀναγκαῖον ἰσχναίνεσθαι τὰ πολλὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συμ-
βαίνει· ἐκ τοῦ ὑπερθερμαίνεσθαι πάντα· τὸ δὲ πεπηρωμένον· τῶν
ὑγρῶν· ἐπεὶ νῦν ἡ νόσος μακρὰ προσπέσῃ· καὶ τοῦ ὑγροῦ
αὐτοῦ ἀφθόνου σπέρματος γίνεται τελείας ἰδέας οὖσαι·
ὁκόσαι φύσει ὑπερξηραίνουσι τὴν γονὴν οὐ χολὴν παρέχουσιν
ἀσθενέστερα δὲ τὸ κατὰ τὸ πεπηρωμένον, θαυμασίως
κοιλοῦνται· ποιωθεῖσαι καθάπερ καὶ ὁ τόκος·
τούτων δὲ καὶ ἐκ τοῦ τοσοῦτον: Ἀμαβλίσκουσι
δ' ἀνθεῖσαι ὀπίσω τὸ τέλος ὃν ἤδη: — περὶ διαπ...

Ἢν ἡ γονὴ μὴ ... ἀπ' ἀμφοῖν ἐν τῇσι κυούσῃσι τῆς ζωῆς
... μετὰ ... τῆς γυναικὸς ἢ ...
μεγάλης· καὶ ἀθροίζεται καὶ παχύνεται θερμαινομένη

ὠχρότερον τὸ πῦρ ἴσχει· ἅτε ψυχρᾶς θερμαινομένης οὔσης· ἴσχει τι τοῦ πυρὸς
ὅταν πληρωθῇ, ὁ δὲ ἀτμὸς αὐτῶν ζέων τῷ ἔξω ποιεῖ κατὰ
μέσον τῆς γωνίας ἢ τὸ πυρὸν ἐξίστησιν· ὃ καὶ ὅταν ἐξ ὕδατος
καὶ ἐπὶ τῶν φύλλων· καὶ ἐπὶ τῶν βρωτῶν καὶ ἐπὶ τῶν ποτῶν
ὅσα θερμαινόμενα ἰσχυρῶς· ψοφοῦσι δὲ παρέχει ξύλα
καιόμενα· ἅπαντα μὲν τὰ ξύλα καιόμενα ποιεῖ τοῦτο
μάλιστα δὲ τὰ ὑπόχλωρα καὶ ἀθηνοστὸν κατὰ τὴν τομὴν
τομήν· ὁ δὲ ἐμπύρου ὅταν ἐξωρέῃ, ἐξαλίσκεται περὶ τὴν πόμην
καὶ τοῦτο γινόμενον ὁρῶμεν· δῆλος οὖν ὁ ἐκ λογισμοῦ
ἐστὶ τοῦ πυρός· ὅτι ἐν τῷ ξύλῳ ζῶντα, ἀντὶ πνεῦμα ἕτερον
ψυχρὸν ὑφ' οὗ τρέφεται ὄντος αὐτοῦ· ἢ παρὰ καὶ ἀφιέναι τοῦ
ἀφίησιν· ἐστὶ μὲν αὐτὸ τὸ πῦρ, οὐκ ἂν ἐξαλίσκεται ὁ πυρὸς μετὰ
ἐξωθεῖ ὄν· πᾶν τὸ θερμὸν τῷ ψυχρῷ ἐφίσταται τῷ μετρίῳ
καὶ ὃ καὶ ὅταν διαθερμανθῇ τὸ ὑγρὸν τὸ ἐν τῷ ξύλῳ ἐν
πνεῦμα γινόμενον, χωρεῖ ἔξω· καὶ τῇ δὲ ἀξίου ἔξω
τὸ θερμὸν τὸ ἐν τῷ ξύλῳ ὑγρόν, ἀντὶ πνεῦμα ἕτερον ψυχρὸν
ἀφ' οὗ τρέφεσθαι· ποιεῖ δὲ τοῦτο καὶ φύλλα χλωρὰ ὅτε
καὶ ὑπὸ πυρὸς τὸ ἴσχει· καὶ ὁδὸν ποιεῖ· καὶ χωρεῖ ἔξω
ἐξαλισκόμενον· χωρὶς ὅμως τὸ ἀφρὸν ὑπερέχει· οὗ τε ἐάν τινα ἐκ
πομολὼν ποιέεται· καὶ χέδροπα· καὶ σῖτος· καὶ ἀκρό-
δρυα θερμαινόμενα, πυρὸς ἴσχει· τὰ ἔξω ὅταν τέγγηται ἐφ' ὧν
ποιησάμενον· καὶ ἐν ὑγροτέροις ἢ πλείω τὸ πυρὸν
ἀφίησι τὰ τῆς ἐρασμίων μείζω ποιεῖ· τὰ δὲ ὥσπερ μακεδονοτερεῖ:~
Πάντα γὰρ τὸ ὅσα ἐκκαόμενα θερμαινόμενα, πνεῦμα ἀφίησι· καὶ ἕτερον
ψυχρὸν κατὰ τοῦτο ἀντὶ πνεῦμα ἀφ' οὗ ζέφεται· καὶ αὐτοὶ
μοι αὐτοῦ καὶ κατὰ τοῦτο περισσότερόν ἐστιν· ὅτι ἐκ τοῦ
θερμαινομένων τοῖς μικροῖς, πυρὸς ἴσχει· καὶ ἀφίησιν·

ἅμα δὲ καὶ ἀπὸ τῆς μητρὸς ψυχροῦ πνεούσης πνοὴν ἴσχει· ἡ
γονή. ὁκότε δὲ καὶ ἡ μήτηρ τύχῃ ἡ κύουσα ὀσφρανθεῖσα τὴν
ἀπὸ τοῦ ὕδρος ἐπαυρίσκεται ἡ γονή. θερμὴ δ' ἐστὶν
ἅτε ἐν θερμῷ οὖσα. καὶ τότε δὴ πνεῦμα ἴσχει· ἐσάγει καί.
καὶ ἡ γονὴ ὑμενοῦται φυσωμένη. περιτείνεται γὰρ ἀμφ'
αὐτὴν τὸ ἔξωθεν συνεχὲς γινόμενον ἅτε γλίσχρον ἐόν.
ὥσπερ ἐπ' ἄρτου ὀπτωμένου λεπτὸν ἐφίσταται ἐπιπολῆς
ὑμενοειδές. θερμαινόμενος γὰρ καὶ φυσώμενος ὁ ἄρτος αἴρεται.
ᾗ δ' ἂν φυσᾶται, κατὰ μὴν τὸ ὑμενοειδὲς γίνεται. τῇ δὲ γο-
νῇ καὶ φυσωμένῃ πάσῃ, ὑμὴν ἔξωθεν περιγίνεται:
κατὰ μέσον δὲ τὸ μέσον τῆς γονῆς τῷ πνεύματι δίοδος καὶ ἔσω
καὶ ἔξω γίνεται διὰ τοῦ ὑμένος. καὶ ταύτῃ τοῦ ὑμένος
ἀπέχει τὸ λεπτόν. καὶ τῆς γονῆς ἐν αὐτέοισιν ἡ ἀρχὴ ὀλίγον
ἐστίν. αὕτη δ' ἡ ἄλλη γονή, περὶ ἑωυτὴν ἐστὶν ἐν ὑμένι. καὶ
μὴν ἓξ ἡμέρας μείνασαν ἐν τῇ γαστρὶ καὶ ἐκβᾶσαν γονὴν εἶδον
πεσοῦσαν αὐτὴν ἔξω. καὶ ὁκοίη μοι ἐφαίνετο ἐν τῇ
γνώμῃ, τότε ἀπ' ἐκείνων τἆλλα τεκμήρια ποιοῦ-
μαι. ὡς δὲ εἶδον τὴν γονὴν ἑκταίην ἐοῦσαν ἐγὼ δι-
ηγήσομαι. γυναικὸς οἰκείης μουσουργὸς ἦν πολύτιμος.
παρ' ἄνδρας φοιτέουσα. ἣν οὐκ ἔδει λαβεῖν ἐν γαστρί.
ὅκως μὴ ἀτιμοτέρη ἔῃ. ἠκηκόει δὲ ἡ μουσουργός,
ὁκοῖα δὴ αἱ γυναῖκες πρὸς ἀλλήλας λέγουσιν. ὅτι ἐπὴν γυνὴ
μέλλῃ λήψεσθαι ἐν γαστρί, οὐκ ἐξέρχεται αὐτῇ ἡ γονή.
ἀλλ' ἔνδον μένει. ταῦτα ἀκούσασα, συνῆκε καὶ τοῦτο
ἐφύλασσεν ἀεί. καὶ ὅπως ᾔσθετο οὐκ ἐξιοῦσαν τὴν
γονήν, ἔφρασε τῇ δεσποίνῃ. καὶ ὁ λόγος ἦλθεν ἔστε ἐμέ.
κἀγὼ ἀκούσας ἐκέλευσα μὴν πρὸς πυγὴν πηδῆσαι.

καὶ μάλιστά γε ἤδη ἐπεπήδησε· καὶ ἡ γονὴ καταρρυεῖσα
τῆς γυναικὸς καὶ ψόφος ἐγένετο, ἐθαύμαζε·
καὶ ὅτι ἐθεήσατο· ὁκοίη δὲ ἦν ἐρέω· οἷον εἴ τις
τὸ ἔξω λέπυρον περιέλοι· ἐν δὲ τῷ ἔνδον ὑμένι, τὸ
ἔνδον ὑγρὸν διαφαίνοιτο· ὁ τρόπος μέν τις ἦν τοιοῦτος·
ἄλις εἰπεῖν· ἦν δὲ ἐρυθρὴ καὶ στρογγύλη· ἐφαίνοντο δὲ ἐν τῷ ὑμένι
σφαῖραν (?) ἐνεοῦσαι ἶνες λευκαὶ καὶ παχεῖαι εἰλημμέναι
σὺν ἰχῶρι παχεῖ καὶ ἐρυθρῷ· κατὰ δὲ τὸν ὑμένα ἔξωθεν
αἱμάλωπες· κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῦ ὑμένος ἀπεῖχε λεπτὸν,
ὅ τι μοι ἐδόκεε ὀμφαλὸς εἶναι· καὶ δι' ἐκείνου τὴν πνοὴν ἀ-
ξω καὶ ἔσω ποιέεσθαι τὸ πρῶτον· καὶ ὁ ὑμὴν ἐξε-
κέχυτο (?) ἐκτέτατο πᾶς ὁ περιέχων τὴν γονήν:—
Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλην διαρμοσίην ὅλην τὴν ὕστερον (?) ἐμφανέα
πάντη τῷ βουλομένῳ εἰδέναι τοῦτο· ὅπερ καὶ τεκμήριον
πάρεστι τῷ ἐμῷ λόγῳ, ὅτι ἐστὶν ἀληθὴς ὡς ἐπιφανὴς
περὶ τοῦ ζῳοτεκοῦ (?) πράγματος· καὶ ταῦτα μετ' ὀλίγον τοὺς
μὲν ἐξερέεται· ὅτι δὴ ἡ γονὴ ἐν ὑμένι ἐστί· καὶ πνοὴν
ἔχει καὶ ἔσω καὶ ἔξω· καὶ αὔξεται ὑπὸ τῆς μητρὸς
τοῦ αἵματος κατιόντος ἐς τὰς μήτρας· τὰ γὰρ κατα-
μήνια, οὐ χωρέει ὅταν ἡ γυνὴ λάβῃ ἐν ἑαυτῇ,
ἢν μέλλῃ τὸ παιδίον ὑγιαίνειν· φαίνεται ἔστιν ὅτε ἐπίσημα (?)
τὸ πρῶτον μηνὸς ὀλίγον· ἀλλὰ κατιὸν τὸ αἷμα ἀπὸ
πάντων τοῦ σώματος τῆς γυναικὸς ὁ κύκλος περιίσταται
περὶ τὸν ὑμένα ἔξω· ἅμα τῇ πνοῇ ἣν ἔχει ἔσω τὸ αἷ-
μα ἑλκόμενον ὅπερ εἴρηται διὰ τοῦ ὑμένος· καὶ ἀπεχ-
συμπήγνυται μετὰ τῆς ἰξίας (?) τὸ μέλλον ζῷον ἔσεσθαι·
ὁκότε δὲ χρόνος γένηται, ἄμβιοι ἔσονται ὑμένες ἔσω τοῦ πρώ-

ὑμὴν λεπτὸς περιτείνεται πολλοῖσι τόποισι τεύχεων· ὧν
καὶ ὁ πρῶτος ὑμὴν ἐγένετο. τεταγμένοι δέ εἰσι· καὶ
οὗτοι ἐκ τοῦ ὀμφαλοῦ· καὶ ἀπ' ἀλλήλων διαδοχὰς
ἔχουσιν. ὁκόταν δὲ ἤδη τέλος γένηται κατιόντος τοῦ
αἵματος ἀπὸ τῆς μητρὸς καὶ πηγνυμένου, σὰρξ γίνεται.
κατὰ δὲ μέσον τῆς σαρκὸς ὁ ὀμφαλὸς ἀπέχει· δι' οὗ πνέει
καὶ τὴν αὔξησιν ἴσχει. ἡ δὲ γυνὴ ὁκόταν ἐν γαστρὶ
ἔχῃ ὑπὸ τῶν καταμηνίων μὴ χωρεόντων διὰ τοῦτο δ' οὐ
πονέεται· ὅτι τὸ αἷμα οὐ ταράσσεται εὔσημα ἀθρόον
κατὰ μῆνα ἕκαστον· ἀλλὰ χωρέει ἡσυχῇ· καὶ κατ' ὀ-
λίγον ἄπονον καθ' ἡμέρην ἐς τὰς μήτρας· τὸ
ἐν τῇσι μήτρησιν ἔμβρυον αὔξεται. καθ' ἡμέρην δὲ καὶ
τοῦτ' ἔων ἕνεκεν χωρέει· ἀλλ' οὐχ ἅπαξ κατὰ μῆνα. ὅτι
ἐν τῇσι μήτρησι τῇ γονῇ ἡ ἐπιρροὴ ῥέουσα· ἢν ἡ ἀπὸ
τοῦ σώματος ᾖ· ὅπως ἂν καὶ δύναμιν ἔχῃ ταύτῃ
ἡ ἐπιρροή. καὶ τὸ μὲν πρῶτον, σμικρὰ ἡ ἐπιρροὴ γίνεται.
καὶ τὸ αἷμα ὀλίγον χωρέει ἀπὸ τῆς μητρός. ὁκόταν
δὲ ἡ ἐπιρροὴ πλείων γένηται, μᾶλλον ἕλκει τὸ αἷμα.
καὶ ἐπὶ πλεῖον κατέρχεται ἐς τὰς μήτρας τοῦ αἵματος.
τῇσι δὲ ἐν γαστρὶ μὴ φορούσῃσιν ὁκόταν τὰ καταμή-
νια μὴ χωρέῃ διὰ τόδε πόνος γίνεται. περὶ τοῦ
ταράσσεσθαι τὸ αἷμα κατὰ μῆνα ἕκαστον ὑπὸ ἀνά-
γκης τοιῆσδε· ὅτι μὲν ἐμοὶ πολὺ διαφέρει καὶ
κατὰ φύσιν καὶ κατὰ δρόμον· καὶ τῷ τε ἀναθάλπεσθαι τὸ τῆς
γυναικὸς τὸ σῶμα· ὑγρότερόν ἐστιν, ἢ τὸ τοῦ ἀνδρός. καὶ
ταραχθέντος τοῦ σώματος καὶ πληρωσάντων τὰς
φλέβας, ἀποχεῖσθαι ἀπ' αὐτέου· καί πως καὶ τοῦτο αὐτῆς ἀρχῆς

τῆς φύσιος ὑπερέξω· ἐς τὴν ἀπόκρισιν τοῦ αἵματος αἱ γυναῖκες
λαμβάνουσιν ἐν γαστρί· ἢν δὲ πλήρης ᾖ, γ'· κενεῶν γὰρ τῶν
μηνιαίων τῶν φλεβῶν γενομένων τοῦ αἵματος, λαμβάνουσιν πρὸ
ἀφροδισίων αἱ γυναῖκες ἐς παῖδας· μετὰ τὴν τῶν καταμη
νίων κάθαρσιν αἱ γυναῖκες μᾶλλον λαμβάνουσιν ἐν
γαστρὶ αἴτιον δὲ τὸ εἰρημένον:~ Ὁκόταν δὲ ταραχθῇ
τὸ αἷμα καὶ ἀποκριθῶσι μὴ χωρέῃ ἔξω ἀλλὰ ἐς τὰς μήτρας·
οὐδὲ μῆτραι μὴ χάνωσι, θερμαινομένων δὲ ὑπὸ τοῦ αἵ
ματος χρονίζοντος· αἱ μῆτραι θέρμην τῷ ἄλλῳ σώ
ματι παρέχουσιν· ἐστὶ δ' ὅτε καὶ διαδιδοῦσι τοῦ αἵματος
ἐς τὰς φλέβας τοῦ σώματος· ὅπη καὶ αἱ φλέβες πλη
ρούμεναι πονέουσι· καὶ οἰδήματα παρέχουσιν· ἐστὶ δ' ὅτε
καὶ κοτυληδόνας ἐκ τούτου τε χωλαίνονται· ἐστὶ δ' ὅτε καὶ
πρὸς τὴν κύστιν προσίσταται· καὶ πιέζουσι καὶ πονέουσι·
καὶ κλείουσι τὴν κύστιν· καὶ στραγγουρίην παρέχουσιν:
ἐστὶ δ' ὅτε πλῆρες αἵματος ἐοῦσαι αἱ μῆτραι προσπί
πτουσιν ἢ πρὸς ἰσχίον ἢ πρὸς ὀσφύν, καὶ πόνον παρέχουσιν:-
ἐστὶ δ' ὅταν ἐγχρονίζῃ τὸ αἷμα ἐν μήτρῃσι πῦόν τε ἦν· ἐν τῇσι
μήτρῃσιν ὅπη πῦον γίγνεται· καὶ ψύχει κατὰ τὸ αἰδοῖον
ἐξέρχεται τὸ πῦον· ἐστὶ δὲ ἦσι κατὰ τοὺς βουβῶνας φῦμα
γίγνεται· καὶ ἢν τὸ πῦον γένοιτο, ἐξῆλθε· καὶ ἄλλα πολλὰ τῇσι
γυναιξὶ τοιαῦτα ξυμπίπτει· ὁκόταν μὴ ἀποκαθαίρονται
τὰ καταμήνια· ἀλλ' ἔστι δῆλα γίνεται τὰ ἐνθάδε· εἴρηται δὲ ἐν
τοῖσι γυναικείοισι νοσήμασιν· ἄλλο θέλω ἀποτελέσαι τὸν λό
γον περὶ παρθένων· ὁκόταν δὲ γένηται ἀφρ... τότε οἱ μὲν ἐπαύξα
γονὴν τῆς ὥρης τῇσι μήτρῃσιν ἀνεόντος τοῦ αἵματος, αὔξονται
καὶ αὐτοὶ καὶ κολποῦνται· καὶ μάλιστα οἱ ἔξωθεν· ἐς τὸ

αἷμα κατὰ τὴν ὁδὸν τὸ ἀπὸ τῆς μήτρης ὅτι ἂν ἐσδέξηται πνέοντα
ἡ κύστη· καὶ ἢν αὐξηθῇ σοι γυνὴ καὶ χρηματίζῃ· ἐς τοὺς
κόλπους τῶν ὑμένων αὐτὸς περιίσταται· καὶ ὁ κόλπος τῶν κολπώσεων
καὶ τὸ αἷμα δέξωνται, τὸ καλεόμενον χορίον· ταῦτα
δέ μοι ἐς τοσοῦτον φράζειν:- Ἡ δὲ σὰρξ αὐξανομένη ὑπὸ
τοῦ πνεύματος ἀρθροῦται· καὶ διαχεῖται ἐν αὐτῇ ἕκαστον· τὸ ὅμοιον
ἐς τὸ ὅμοιον· τὸ πυκνὸν ἀπὸ τοῦ πυκνοῦ· τὸ ἀραιὸν ἀπὸ τοῦ ἀραιοῦ·
τὸ ὑγρὸν ἀπὸ τοῦ ὑγροῦ· καὶ ἕκαστα διαχωρεῖται ἐς χώρην ἰδίην κατὰ
τὸ ξυγγενὲς ἀφ' ὧν καὶ ἐγένετο· ἃ δὲ ἀπὸ τῶν πυκνῶν ἐγένετο,
πυκνά ἐστι· καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν ὑγρῶν ὑγρά· καὶ τἄλλα
κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον γίνεται ἐν τῇσιν αὐξήσεσι· καὶ τὰ ὀ-
στέα σκληρύνεται ὑπὸ τῆς θέρμης πηγνύμενα· καὶ δὴ καὶ
ὀζοῦται ὥσπερ δένδρεον· καὶ διαρθροῦται ἤδη ἄμεινον· καὶ τὰ ἔσω
τοῦ σώματος· καὶ τὰ ἔξω· καὶ ἥ τε κεφαλὴ γίνεται ἀφεστη-
κυῖα ἀπὸ τῶν ὤμων· καὶ οἱ βραχίονες καὶ οἱ πήχεες ἀπὸ
τῶν πλευρέων· καὶ τὰ σκέλεα διΐσταται ἀπ' ἀλλήλων· καὶ τὰ νεῦρα
ἐλίσσεται ἀμφὶ τὰς φύσιας τῶν ἄρθρων· καὶ αὐτὸ τὸ στόμα διΐσταται.
καὶ ἡ ῥὶς· καὶ τὰ οὔατα ἀμφιστάνται ἐν τῇσι σαρξί· καὶ τε-
τραίνεται· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἐμπίπλανται ὑγροῦ καθαροῦ.
καὶ τὸ αἰδοῖον δηλοῦται ὁκοῖον ὁπότερον ἔσται· καὶ τὰ σπλάγ-
χνα διαρθροῦνται· καὶ δὴ καὶ τοῖσιν ἄνω ἀναπνοὴν ποιέεται
τῷ τε στόματι καὶ τῇ ῥινί· καὶ ἡ κοιλίη φυσᾶται· καὶ τὰ
ἔντερα φυσώμενα κατὰ τὸ ἄνω ἀπολαμβάνει τὴν διὰ τοῦ
ὀμφαλοῦ ἀναπνοήν· καὶ ἀμαλδύνει· ἐκ δὲ τῆς κύστιος ὁδὸς ἔστιν
ἀπὸ τῆς κοιλίης καὶ τῶν ἐντέρων ἔξω· καὶ ἐς κύστιν ὁδὸς ἔξω.
τουτέων δὲ διαρθροῦνται ὑπὸ τῆς πνοῆς ἕκαστα φυσεόμενα
διΐσταται τὰ ξυμπάντα κατὰ συγγενείην· καὶ αἱ φλέβες

αὐλίσκον προσδήσαντες πρὸς κύστιν· καὶ διὰ τοῦ αὐλίσκου
ἐμβαλὼν ἐς τὴν κύστιν· γῆν τε καὶ ψάμμον καὶ μολίβδου
κνίσματα λεπτά· καὶ ὕδωρ ἐπιχέας φυσᾶν διὰ τοῦ αὐ-
λίσκου, πρῶτα μὲν ταῦτα ἀναμεμίξεται τῷ ὕδατι· ἔπειτα
δὲ χρόνῳ φυσωμένη, διασχίζεται ὅ τε μόλιβδος ἐς τὸν μόλιβ-
δον ἥ τε ψάμμος ἐς τὴν ψάμμον· ἡ γῆ ἐς τὴν γῆν· καὶ ἤν τις αὐ-
ἀναθυμιάσῃ καὶ περιρρήξας τὴν κύστιν σκέψηται, εὑρήσει
αὐτέων τὸ ὅμοιον ἐς τὸ ὅμοιον ἐληλυθός· οὕτω δὴ καὶ ἡ γονὴ
καὶ ἡ σὰρξ διαρθροῦται· καὶ ἔρχεται ἐν ἑαυτῇ ἕκαστον, τὸ ὅμοιον
ὡς τὸ ὅμοιον· ταῦτα δὲ μὲν εἰς τοῦτο φέρεσθαι· καὶ τηνικαῦτα
ἤδη παιδίον· καὶ ἐς τοῦτο ἀφικνέεται· τὸ μὲν θῆλυ τὴν πρώ-
την ἕξιν, ἐν τεσσαράκοντα ἡμέρῃσι καὶ δύο τὸ μακρότατον:-
τὸ δὲ κοῦρον, ἐν τριάκοντα ἡμέρῃσι καὶ δύο τὸ μακρότατον· ὡς τὸ
ἐπὶ τὸ πολὺ ξυμβαίνει· ἢ ἐν τοῖς τέλεσι τῶν χρόνων· ἢ ὀλίγον ἐλάσ-
σονι, ἢ ὀλίγον πλέονι, ταῦτα διαρθροῦται· καὶ γὰρ ἡ κάθαρσις
γίνεται τῇσι γυναιξὶ μετὰ τὸν τόκον ἐπὶ τὸ πλεῖστον· ἐπὶ μὲν τῇ
κούρῃ ἡμέρῃσι τεσσαράκοντα καὶ δύο· καὶ οὕτως ἡ χρονιωτάτη
καὶ τελεία· κίνδυνος δ' οὐδείς, καὶ ἢν εἴκοσι καὶ πέντε ἡμέ-
ρῃσι καθαίροιντο· ἐπὶ δὲ τῷ κούρῳ ἡ κάθαρσις γίνεται ἡμέρῃ-
σι τριάκοντα· οὕτως ἡ χρονιωτάτη καὶ τελεία· κίνδυνος δ' οὐδείς
καὶ ἢν εἴκοσι ἡμέρῃσιν ἀνακαθαίροιντο· τοὺς ὑστάτους χρόνους
ἥκιστα χωρέει ἡ κάθαρσις· ἐπὶ δὲ τῇσι γυναιξὶ τῇσι νέῃσιν, ἢ ἀ-
τὸ σὺν ἡμέρῃσι καθαίρονται· ἐπὶ δὲ τῇσι πρεσβυτέρῃσι
πλείοσι· μάλιστα δὲ πονέουσιν αἱ γυναῖκες ἐν τῷ τόκῳ
καὶ ἐν τῇσι λοχείῃσιν, αἱ πρωτοτόκοι, καὶ ἥκιστα τε
τοκέουσι, τὸ πλεῖστον ἀτοκέων μᾶλλον πονέουσι· αὐτὴ
κάθαρσις τῇσι γυναιξὶν αἱ ἐκ τόκου, τελέους μὲν κατ' ἑαυτήν.

ὅτι ἐφ' ὧν περ τοῦ χρόνου μέχρι τεσσαράκοντα ἡμερῶν καὶ
δύο ἐπὶ τῇ κούρῃ· ἐπὶ δὲ τῶν κούρων μέχρι τριάκοντα ἡμερῶν
ἢ ἐλάχιστον αἷμα κατὰ τὸ ἐλάχιστον ἐπὶ τὴν αὔξην τῶν παιδίων.
τὸ δὲ ἀπὸ τούτου τὸ πλεῖστον μέχρι ἂν τέκῃ· Αἱ δὲ τὴν
κάθαρσιν ἀποδεχθεῖσαι ὑπὸ τῆς λοχείης καὶ ἐξιοῦσαι
ἔξω κατὰ λόγον τῶν ἡμερέων· Ἀρχὴ δὲ γίνεται τοιῆδε·
Τῇσι γυναιξὶν ἐν τῇ ὠδῖνι τὸ αἷμα ταράσσεται· καὶ θερμαίνεται
πάνυ ὑπὸ τῆς τοῦ παιδίου κινήσεως ἀθρόως φύσεως·
ταραχθὲν δὲ περὶ τὸ μὲν ἄρχεται ἔξω· Ἡ γὰρ δὲ τὸ παι-
δίον ἰχῶρ παχὺ καὶ αἱματῶδες· καὶ ἀφρήγνυσι
ἐρρωγός· τοῦτος περὶ ὕδατος ἐπὶ τραπέζης· ἤγουν τὰ ἔμ-
κεμνο ἀναπαύεται ἡ μὲν χωρέει ἡ κάθαρσις ἕως τῆς
ἔρη μεταχωρεῖ· πλῆθος ἀτὶ ἡ κίνησις ὅλη καὶ ἡ μεῖστα
τὸ πρῶτον ἢ ὀλίγῳ πλεῖον ἢ ὀλίγῳ ἧσσον κατὰ λόγον
τούτου μέχρι λήξει· χωρέει δὲ αἷμα· οἷον ἀπὸ ἱερείου·
ἢν ὑγιηρὴ ἡ γυνὴ ᾖ· ἢν μέλλῃ ὑγιαίνειν καὶ ταχὺ πήγνυται.
ἢν δὲ μὴ ὑγιηρὴ ᾖ ἡ γυνὴ, μηδὲ μέλλῃ· χωρέει καθ-
άρσιος ἐλάσσων· καὶ ἔστι δὲ πονηρότερον· καὶ οὐ
ταχὺ πήγνυται· ὧδε δέ· Ἢν δὲ γυνὴ γαστρὶ
ἔχουσα νόσημα ἔχῃ· μὴ ξὺν τῇ λοχείῃ
καθάρσει, καθαίρεσθαι τῇσι πρὸ τῶν
ἡμερῇσι ἐν γαστρὶ ἐχούσῃσι· ἤτε ὑγιεινὴ
κάθαρσις· ἤτε ἀπὸ φαρμάκων· ἤτε καὶ αὐτομάτη,
ἐξαίφνης κατὰ λόγον τῶν ἡμερέων χωρήσει ὧν ἐχώρει
ἐξάπαξ· ἢν τὸ μὴ ἀποκαθαίρηται τὰ λοχεῖα
γυνὴ, νοῦσος αὐτῇ μεγάλη ἔσται· καὶ κινδυνεύσει
ἀποθανεῖν· ἢν μὴ μεθεδαίνηται ὡς τάχιστα καὶ ... αὐτή

ὑπογράφεται ἡ κάθαρσις· ταῦτα δ' ἐς ἐμὲ ἥκαμεν ὧδε.
καὶ διὰ τοῦτο τοσαῦτα ἀποφαίνω ὅτι τῶν παιδίων
γίνεται ἡ διάκρισις τῆς μήτρης ἐν τῇ μακροτάτῃ· ἐπὶ μὲν
τῆς κούρης ἐν τεσσαράκοντα καὶ δύο ἡμέρῃσιν·
ἐπὶ δὲ τῶν κούρων τριάκοντα· τεκμήριον δὲ ἡ κάθαρσις τῶν
λοχίων· ὅτι ἐπὶ μὲν τῇ κούρῃ γίνεται ἐν τεσσαρά-
κοντα καὶ δύο ἡμέρῃσιν· ἐπὶ δὲ τῶν κούρων τριάκοντα
ἡμέρῃσιν ἡ χρονιωτάτη· μήτρῃ ὧδε τὸ δὲ πλεῖστον μὴν ὁμο-
μάλιστα σαφηνέα ἐμφανέα· φημὶ τὸ αὐτὰ ποιέει ὅσαι·
ὅτε ἐν τῇσιν ἑπτὰ ἡμέρῃσιν ἐοῦσι τῆς γονῆς, ἡ ἀρχὴ τοῦ αἵματος
ἄρχεται ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἐπὶ τὰς μήτρας, θήλεα φορ-
εούσης ἐν τεσσαράκοντα καὶ δύο ἡμέρῃσιν· ἐν γὰρ ταύτῃ-
σιν ἡμέρῃσι διαρθροῦται τὰ μέλεα τῷ παιδίῳ· ἀπὸ
δὲ τούτου τοῦ χρόνου, ἐπὶ πλέον ἄρχεται τὸ αἷμα· καὶ ἐπὶ
τῶν κούρων κατὰ λόγον τῶν τριάκοντα ἡμερέων ὧδε ἔχει.
ἕτερον δὲ τεκμήριον τόδε· ὅτι ταῦτα ἐστὶν ἀληθέα· τῇσι
πρώτῃσι τῶν ἡμερέων ὅταν ἡ γονὴ ἐσέλθῃ ἐς τὰς μήτρας ἐν
ποιήσῃ, ἡ ἀρχὴ τοῦ αἵματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἐπὶ
τὰς μήτρας· ἔστι τὰ ἐπὶ πλέον· ἐν τῷ ἀθρόον ἐπὶ πολὺ
ἤθροισται ἅπαξ, οὐκ ἂν δύναιτο ἡ γυνὴ πημονὴν ἔχειν.
ἀλλ' ἔπειτα ἤδη κατὰ τοῦ αἵματος ἰόντος πολλοῦ, αὐτίκα
ἀποδίδοται διὸ τὴν κάθαρσιν τὴν μὲν τὸ πρῶτον· χωρέει γὰρ ἡ
κάθαρσις τῶν λοχίων ἐν τῇσι πρώτῃσι τῶν ἡμερέων
πλείστη· ἔπειτα δὲ ἀσθενέστερον· ἕως ἂν λήξῃ· πολλαὶ δὲ γυναῖκες
διέφθειραν ὀλίγῳ πρόσθεν· καὶ ἄναρθρον ἐξέφυγε.
ὁκόσαι δὲ ὕστερον ἢ ἅμα τῇσι τριάκοντα ἡμέρῃσι
διηρθρωμένα ἐφαίνετο ἐόντα καὶ ἐπὶ τῇ κούρῃ κατὰ λόγον

τῇ τε παραγίνεται καὶ διὰ τῶν μελέων· ὁκόταν τὸ διαρθροῦσθαι
φαίνηται ἡ διάρθρωσις τῶν μελέων ἤν τε πρόσθεν φθῇ
τὸ παιδίον, ἤν τε ὕστερον, ὡς δὲ φαίνεται· καὶ λόγῳ δὲ
ἀνάγκη διαρθροῦσθαι· ἡ μὲν τῇ κούρῃ, ἐν τε-
σσαράκοντα καὶ δύο ἡμέρῃσιν· ἡ δὲ τῷ κούρῳ, ἐν τριά-
κοντα· ἴσα ἐς τὰ αἱ ἐξαμβλώσιες τῶν παιδίων
καὶ τῶν λοχείων αἱ καθάρσιες. αἴτιον δὲ ἐστὶν ὅτι τὸ θῆλυ
πήγνυται ὕστερον· καὶ ἀρθροῦται ὅτι ἡ γονὴ ἀσθενε-
στέρη ἐστὶ καὶ ὑγροτέρη ἡ τῆς θηλείης ἢ τοῦ ἄρσενος.
καὶ ἀνάγκη ἐστὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ὕστερον τὸ θῆλυ πήγνυσθαι
ἢ τὸ ἄρσεν· καὶ ἡ κάθαρσις χρονιωτέρη τοῦ τόκου γυναικὶ
ἐπὶ τῇ θηλείῃ γίνεται ἢ ἐπὶ τῷ ἄρσενι· ἀναβήσομαι
δὲ αὖθις ὅκοθεν ἀπέλιπον. Ὁκόταν δὲ διαρθρωθῇ
τὸ παιδίον, τότε τῶν μελέων αὐξανομένων αὐτέου, τὰ ὀστέα
ὅτι σκληρότερα γίνεται καὶ κοιλαίνεται· καὶ ταῦτα
ὑπὸ τοῦ πνεύματος γίνεται· κοῖλα δὲ ὄντα, ἕλκει ἐς αὐτὰ
ἀπὸ τῶν σαρκέων τοῦ αἵματος τὸ πιότατον· καὶ χρόνῳ
δὲ ὀζοῦται αὖθις τὰ ἄκρα τῶν ὀστέων, ὥσπερ δένδρου
τὰ ἀκρότατα ὀζοῦται. οὕτω δὲ καὶ τοῦ παιδίου διΐστανται
ἀπ᾽ ἀλλήλων οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν.
ἐπὶ δὲ αὐτέων ἄκροισιν οἱ ὄνυχες φύονται. τελευτῶσι γὰρ
δὴ αἱ φλέβες πᾶσαι τοῦ σώματος ἐς τοὺς δακτύλους τῶν
χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν· καὶ παχύταται μέν εἰσιν ἐν
τῷ σώματι φλέβες καὶ ἐν τῇ κεφαλῇ· ἔπειτα δὲ αἱ ἐν τοῖς
σκέλεσι καὶ ἐν τοῖσι βραχίοσι· καὶ ἐν τοῖσι πήχεσιν·
ἐν δὲ τοῖσι ποσὶ καὶ ταῖς χερσὶ λεπτόταταί εἰσι καὶ πυ-
κνόταται· καὶ πλεῖσται φλέβες εἰσὶ καὶ μάλιστα πυκνόταται.

καὶ λεπτότατα· καὶ ὀστέα ἐλάχιστα μεγέθει καὶ πυκνότατα
καὶ πλεῖστα τῶν χειρέων καὶ ποδέων ἐν τοῖσι δακτύλοισι
ταύτῃ μάλιστά εἰσιν, ἐκ δὲ τῶν δακτύλων, ἅτε πυκνὰ
ἐχόντων ὀστέα καὶ ἶνας καὶ φλέβας καὶ νεῦρα, οὕτως
οἱ ὄνυχες φύονται· αὐτέων λεπτοὶ καὶ πυκνοί· καὶ
ἀπολαμβάνουσι τῶν φλεβῶν τὰ ἄκρα, ὥστε μηκέτι
αὔξεσθαι αὐτάς· μὴ δὲ περαιτέρω ἔχειν ἐκδρομὴν ἐκδρομῆς· ὥστε μὴ
θαυμαστὸν εἶναι τοὺς ὄνυχας ἔξω σώματος ἐόντας πυκνοτάτους
καὶ τὸ πυκνότατον ἐστίν:- Ἅμα δὲ τοῖσιν ὄνυξι, καὶ
αἱ τρίχες ἐν τῇ κεφαλῇ ῥιζοῦνται· ἔχει δὲ ὧδε τὰ ἀμφὶ τρίχας
τῆς φύσιος· φύονται μάλιστα καὶ πλεῖσται ὅκου τοῦ
σώματος ἡ ἐπιδερμὶς ἀραιοτάτη ἐστί· καὶ ὅκου ἡ
θρὶξ μετρίην ἰκμάδα ἐς τὴν τροφὴν ἔχει· καὶ ὅκου ἡ
ἐπιδερμὶς ὕστερον ἀραιὴ γίνεται, ὕστερον αἱ τρίχες
φύονται· ἐπί τε τῷ γενείῳ καὶ τῇ ἥβῃ, καὶ εἴ που ἄλλοθι·
ἅμα γὰρ τῷ γόνῳ γινομένῳ ἡ σὰρξ ἀραιὴ γίνεται· καὶ
ἐπιδερμίς· καὶ τὰ φλέβια στομοῦνται μᾶλλον ἢ ἐν
τῷ πρόσθεν χρόνῳ· παιδίου γὰρ ἐόντος λεπτῶν τῶν φλεβίων
ἐόντων, οὐ χωρέει διὰ σφέων ἡ γονή· καὶ τῇσι παρθένοισι
περὶ τῶν καταμηνίων ὁ αὐτὸς λόγος· ἅμα δὲ ἡ ὁδὸς
γίνεται τοῖσι καταμηνίοισι· καὶ τῇ γονῇ τῇσι παρθένοισι
καὶ τρίχες φύονται ἐν ἥβῃ τοῦ παιδὸς καὶ τῆς
παρθένου ἀραιῆς τῆς ἐπιδερμίδος γινομένης· καὶ ἅμα
ἡ θρὶξ μετρίην ἰκμάδα ἐς τὴν τροφὴν ἔχει καὶ οὐκ ἐλάσσονα·
οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τῶν γενείων τοῦ ἀνδρὸς οὕτως
ἔχει· ἀραιὴ γίνεται ἡ ἐπιδερμίς, χωρεούσης
ἐς αὐτὴν τῆς ἰκμάδος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς· ἅμα

τοῖς καὶ ἐν τῇ λαγνείῃ· ἅμα δὲ καὶ ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ,
μακρὰν ἔχουσι τὴν ἰκμάδα ἀπὸ τῶν ζοφερῶν τότε μάλιστα
ὁπόταν χρόνος ἐπιδῶσῃ τοῦ ὑγροῦ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
καταβαίνοντος ἐν τῇ λαγνείῃ· ἀπέχον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ θέ-
σει τὸ γένειον: σημεῖον δ' ὅτι ἐν τοῖς εἶναι ἀραιοτάτοις τῆς
ἐπιδερμίδος, φύονται αἱ τρίχες· ἔτι ὅσοι ἐθηλύνθησαν
τὴν ἐπιδερμίδα καὶ φλυκταίνας μόνον ποιήσωσι καὶ
ἐγγίνηται· οὐ κρυφίως γίνεται ἡ ἐπιδερμὶς κατὰ τὸ οὖλον
τὰς τρίχας οὐκ ἐκφύει:- Ὁκόσοι δὲ εὐνοῦχοι παῖδες
ἐόντες γίνονται· διὰ τοῦτο οὔτε ἡβῶσιν, οὔτε γενειῶσι·
λεῖοί τε γίνονται ὅλοι· ὅτι ἡ ὁδὸς τῇ γονῇ οὐ γίνεται,
οὐκ ἀραιοῖ τὴν ἐπιδερμίδα ἐπὶ τῷ ξυμπαντὶ δέρματι·
ἀπολέλειπται γὰρ ἡ ὁδὸς τῆς γονῆς· ὡς καὶ εἴρηται
ὀλίγῳ πρότερον:- Αἱ δὲ γυναῖκες ψιλαὶ γίνονται τὸ
γένειον καὶ τὸ σῶμα· ὅτι ἐν τῇ λαγνείῃ οὐ φέρεται τὸ ὑγρὸν, οὐχ
ὁμοίως κλονεόμενον ὡς καὶ τοῦ ἀνδρὸς, τὴν ἐπιδερμίδα οὐ
ποιεῖ ἀραιήν:- Ὁκόσοι δὲ φαλακροὶ γίνονται, οὗτοι
δὲ φλεγματώδεές εἰσι· καὶ ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτῶν μάλιστα
τῇ λαγνείῃ κλονεόμενον καὶ θερμαινόμενον τὸ φλέγμα, ἀπὸ
προσπίπτον πρὸς τὴν ἐπιδερμίδα, καὶ φθείρει τῶν τριχῶν
τὴν ῥίζαν· καὶ ῥέουσιν αἱ τρίχες· οἱ δὲ εὐνοῦχοι διὰ τοῦτο
οὐ γίνονται φαλακροί, ὅτι σφοδρὴ κίνησις οὐ γίνεται ἰσ-
χυρή· οὐδὲ θερμαινόμενον ἐν τῇ λαγνείῃ τὸ δέρμα, καὶ
τῶν τριχῶν τὰς ῥίζας:- Αἱ δὲ πολιαὶ διὰ τοῦτο
γίνονται· ὅτι ἐν πολλῷ χρόνῳ διικνουμένου τοῦ ὑγροῦ ἐν τῷ
σώματι, ἀποκρίνεται τὸ λευκότατον· καὶ προσπίπτει πρὸς τὴν
ἐπιδερμίδα· καὶ οὐ ῥίζα λευκοτέραν τὴν ἰκμάδα ἔχουσα

ὑπὸ τῶν περὶ χρόνων, λευκοτέρη γίνεται· καὶ ἡ ἐπιδερμὶς ὅ-
που αἱ πολιαὶ τρίχες λευκοτέρα τῆς ἄλλης γίνεται:- Καὶ ὁκόσοι
ἐκ γενετῆς πολιὸν ἔχουσιν ἐν τῇ κεφαλῇ, κείμενον ἐπὶ
δέρματος ὅπου αἱ πολιαὶ τρίχες, λευκότερα τῆς ἄλλης·
ἐστὶ τὸ λευκὸν ὑγρότερόν ἐστιν. ἀλλ' οὖν καὶ τὸ δέρμα ὧδε:- ὁκοίη
ἂν ἡ σὰρξ ᾖ κἂν δασεῖα ᾖ· ἤν τε λευκὴ ἤν τε πυρρὴ ἤν τε
μέλαινα, τοιαύτης χροιῆς καὶ ἡ θρὶξ γίνεται. Ταῦτα
δέ μοι ἐς τοῦτο εἰρέαται. ἥξω δὲ αὖθις ἐς τὸ ἐπίλοιπον
τοῦ λόγου: Ὅτε δὲ αὖθις τὰ ἄκρα τοῦ σώματος τοῦ παι-
δίου ὄζωται ἔξω· καὶ οἱ ὄνυχες καὶ αἱ τρίχες ἐρριζώθησαν,
τότε δὴ καὶ κινέεται· καὶ ὁ χρόνος ἐς τοῦτο γίνεται· τῷ μὲν
τὸ ἄρσεν τρεῖς μῆνες· τῷ δὲ θήλει τέσσαρες· ὧδε γὰρ τὰ
ἐπὶ τὸ πλεῖστον ξυμβαίνει· ἔστι δὲ ἃ καὶ πρόσθεν τοῦ
τουτέου χρόνου κινέεται· πρόσθεν τὸ ἄρσεν· ὅτι ἐστὶν
ἰσχυρότερον τοῦ θήλεος· καὶ πρόσθεν πήγνυται τὸ ἄρσεν
ἀπὸ παχυτέρης καὶ ἰσχυροτέρης γονῆς γινόμενον ἢ τὸ
τοῦ θήλεος· ὁκόταν δὲ κινηθῇ τὸ ἔμβρυον, καὶ τὸ γάλα
ἐπισημαίνεται τῇ μητρί· οἵ τε μαζοὶ ἀείρονται καὶ αἱ θηλαὶ ἀείρονται·
γίνεται τό γε γάλα οὐ χωρέει:- Γάλα δ' αἷμα
λακαινομένων τῶν μαστῶν τῆς μήτρης ὑπὸ τῶν ἀμφιβαινόντων
φλεβῶν τῶν ἀπὸ τῆς μήτρης τεινουσῶν τὸ αἷμα ἐς χόριον. καὶ τὸ
δὲ κύριον ἐστὶ τῶν γυναικῶν, οἷσι μάσται τοι. οὕτοι τὸ ἄλλοις
τροφή· ἢ ἀπὸ τῶν μαστῶν γάλακτος τὴν τροφὴν τοῖς δὲ
νομίζω προέχειν· σφόδρα καὶ τὸ μάσημα ἢ ἀπὸ τοῦ πρὸς
μάσσεσθαι· καὶ προσφύεσθαι τοῦ στόματος τοῖς τὰ βρέφη
ὑποσπᾶ τὸ μαστὸν ὅλον τῷ· οὐ πάνυ ζητοῦσιν οἱ παῖδες· ἀλλ'
καὶ μὲν τὴν ζητοῦσι τῶν παιδ. ἢ ἡ μασθὸς τὰ πρὸς

ζοφώτεροι σι κυηθεῖσιν· ἢ ὅτι φύσει αὐτὰ μάλα φιλεῖ καὶ
ζητεῖ τὰ συνήθεα. Καὶ τῇσι μὲν πυκνοσάρ-
κοισι τῆς γυναικὸς ὕστερον τὸ γάλα ἐπισημαίνει· καὶ ἐξέρ-
χεται· τῇσι δὲ ἀραιοσάρκοισι πρόσθεν· δι' ἀνάγκην δὲ
τοιήνδε γίνεται τὸ γάλα. Ὁκόταν αἱ μῆτραι ὀγκηραὶ
ἔωσιν ὑπὸ τοῦ παιδίου, πιέζουσι τὴν κοιλίην τῆς γυ-
ναικός· τῆς δὲ κοιλίης πλήρεος ἐούσης, ἢν θλῖψις γέ-
νηται, ἀποπηδᾷ τὸ πιότατον ἀπὸ τῶν βρωτῶν καὶ τῶν
ποτῶν ἔξω ἐς τὸ ἐπίπλοον· καὶ τὴν σάρκα· ὥσπερ δέρμα
εἴ τις ἀλείψειεν ἐλαίῳ πολλῷ· καὶ ἐάσειεν ἀναπιεῖν, καὶ ἐπὴν
ἀναπίῃ, πιέζοι τὸ δέρμα, διαπηδῴη ἂν πιεζομένου τοῦ
δέρματος ἔξω τοὔλαιον, οὕτω δὴ καὶ τῆς κοιλίης τὸ πῖ-
αρ ὑπ' αὐτέης θλιβομένης ἀπὸ τῶν ποτῶν καὶ βρωτῶν πιεζομένων ὑπὸ
τῶν μητρέων διαπηδᾷ τὸ πῖαρ ἐς τὸ ἐπίπλοον καὶ τὴν
σάρκα. Καὶ ἢν ἀραιόσαρκος ἔῃ ἡ γυνή, θᾶσσον αἰσθάνεται τῆς
διαπηδήσιος· ἢν δὲ μή, ὕστερον· καὶ τὰ ἐν γαστρὶ ἔχοντα
κτήνεα ἢν μή τι νόσημα ὑπὸ τοῦ αὐτέου σιτίου ἢ ποτοῦ, πιότερα
γίνεται διὰ τοῦτο· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνή· ἀπὸ τοῦ πίονος δια-
θερμαινομένου καὶ λευκοῦ ἐόντος, τὸ γλυκαινόμενον ἀπὸ τῆς
θέρμης τῆς ἀπὸ τῶν μητρέων ἀποθλιβόμενον ἔρχεται
ἐς τοὺς μαζοὺς· καὶ ἐς τὰς μήτρας διὰ φλεβίων ταὐτά τε καὶ
παραπλήσια· ὁκόταν ἀφίκηται ἐς τὰς μήτρας, τοῦ γά-
λακτος τὸ παιδίον αὐτέες γε ἐπαυρίσκεται ἐπ' ὀλίγον·
οἱ δὲ μαζοὶ ἐρχομένου τοῦ γάλακτος ἀείρονται πιμπλάμενοι· καὶ
ὁκόταν τέκῃ, ἀρχῆς κινήσιος ὑπογινομένης χωρέει τὸ
γάλα ἐς τοὺς μαζοὺς ἢν θηλάζῃ· ἔχει γὰρ οὕτω· θηλαζομένων
τῶν μαζῶν, εὐρύτερα γίνονται τὰ φλέβια ἐς τοὺς μαζούς.

ἀφρώδεα γίνεται, ἀπὸ τῆς κοιλίης ἢ κου ὁπόθεν·
ἐν τοῖσι μαζοῖσι διδόασι· καὶ τὸ ὁκόταν περὶ τὴν λαγνείην
πολλαὶ ἀφρώδεα γίνονται τὰ φλέβια μᾶλλον ὅτι πόνος
τὴν λαγνείαν· ἔχει καὶ τόδε ὧδε. Ἡ τροφὴ καὶ ἡ αὔ-
ξησις τῶν παιδίων γίνεται, ὁκόταν ἐν τῇσι μήτρῃσι
ἔῃ τὰ ἀπὸ τῆς μητρός· καὶ ὅκως ἂν ἡ μήτηρ ἔχῃ ὑγείης
ἢ ἀσθενείης, ὧδε καὶ τὸ παιδίον ἔχει. Ὥσπερ καὶ
τὰ ἐν τῇ γῇ φυόμενα τρέφεται ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ὅκως ἂν ἡ γῆ
ἔχῃ, οὕτω καὶ τὰ φυόμενα ἔχει ἐν τῇ γῇ. τό, τε σπέρμα
ὁκόταν καταβληθῇ ἐς τὴν γῆν, ἰκμάδος πίμπλαται
ἀπὸ τῆς γῆς· ἔχει γὰρ ἐν αὐτέῃ ἡ γῆ, ἰκμάδα παντοίην·
ὥστε τρέφειν τὰ φυόμενα· ἰκμάδος δὲ πλησθὲν τὸ σπέρμα,
φυσᾶται καὶ οἰδέει· καὶ ἀναγκάζεται ὑπὸ τῆς ἰκμάδος
συστρέφεσθαι ἡ δύναμις ὅση ἐστὶν κουφοτάτη ἐν τῷ σπέρ-
ματι· συστραφεῖσα δὲ ἡ δύναμις ὑπὸ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς
ἰκμάδος· φύλλα γίνεται, ῥήγνυσι τὸ σπέρμα· καὶ ἀνα-
τέλλει πρῶτον ἔξω τὰ φύλλα· ἀνατέλλοντα, ὁκόταν
μηκέτι δύνηται τρέφεσθαι ὑπὸ τῆς ἰκμάδος τῆς ἐν τῷ
σπέρματι ἐνεούσης ῥήγνυται κάτω τὸ σπέρμα
ἐς τὰ φύλλα· ἐκβιώμενα ὑπὸ τῶν φύλλων, μεθίησι τὴν δύνα-
μιν ἐς τὸ κάτω· ἣ αὐτοῦ ὑπολέλειπται διὰ τὴν βαρύ-
τητα· καὶ γίνονται ῥίζαι ἐκ τῶν φύλλων διατεταμέναι·
ὁκόταν δὲ βεβαίως καταρριζωθῇ τὸ φυτόν, καὶ τὴν τρο-
φὴν ἀπὸ τῆς γῆς ποιέηται, τότε ἀφανίζεται πᾶν τὸ σπέρμα·
καὶ ἀνήλωται ἐς τὸ φυτόν· πλὴν τοῦ λεπυρίου· ὅτι
στερεώτατόν ἐστιν· αὖθις δὲ τὸ λεπύριον σαπὲν
ἐν τῇ γῇ, ἄδηλον γίνεται· χρόνῳ δὲ ὀζοῦται

ἐστὶ μάλα φύλλα· ἐκ σπέρματος οὐκ ἄτερ φύεται ὑγροῦ ἐόντος·
ἕως μὲν ἁπαλόν ἐστι καὶ ὑδαρὲς καὶ ἐς αὔξησιν ἀφίησι
καὶ ἐς τὸ κάτω καὶ ἐς τὸ ἄνω, οὐ δύναται γὰρ τοῦ ἠέρος ἐκβλαστάνειν·
οὐ δέ ἐστιν ἡ δύναμις αὐτῷ ἰσχυρὴ καὶ πίειρα, διέξω
τὸ σπέρμα ξυμβαφῆσαι· ὁκόταν δὲ ἀραιωθῶσι μᾶλλον
καὶ ἐξιζῶνται τὸ πέφυκος ὑπὸ τοῦ χρόνου, τότε ἤδη
καὶ φλέβας ἰσχάνει καὶ ἐς τὸ ἄνω καὶ ἐς τὸ κάτω·
καὶ τὸ δὴ ἐκ τῆς γῆς ἥκεται· οὐκ ἔτι ὑδαρές· ἀλλὰ πα-
χύτερον καὶ πιότερον· καὶ πλεῖον θερμαινόμενον
ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ἐξέλκει τὰ ἄκρα καὶ γίνεται καρπὸς
κατὰ τὸ ξύστημα ἐξ ὁμοίου καὶ ἑνός· καὶ πολλοὶ δὲ
ὀλίγου δι' αὐτοῦ γίγνονται· ὅτι ἡ ἰκμὰς ἕλκει ἀπὸ τοῦ φυομένου
ἐκ τῆς γῆς τὴν δύναμιν πλείονα, ἡ δὲ οὐκ ἐν ἑνί· καὶ οὐ
ἐξέλκει κατὰ ἕν, ἀλλὰ κατὰ πολλά· ὁκόταν δὲ ὁ καρπὸς
ἐκλείπῃ, τρέφεται ὑπὸ τοῦ φυομένου· ἕλκει γὰρ τὸ φυόμενον
ἀπὸ τῆς γῆς, τῷ καρπῷ ἐνδίδωσιν· ὁ δὲ ἥλιος πέσσει
καὶ ἀραιοῖ τὸν καρπὸν τὸ ὑδαρέστατον ἑωυτῷ ἕλκων
ἀπ' αὐτέου· καὶ ταῦτα μὲν εἴρηταί μοι περὶ τῶν
ἐκ σπέρματος φυομένων ἀπὸ τῆς γῆς ὕδατος:-

Τὰ δὲ ἐκ φυτευμάτων φυόμενα ἀπὸ δενδρέων δένδρεα γίνεται τρόπῳ
τοιῷδε:- Τρῶμα ἴσχει ὁ κλάδος ἐν τῷ κάτω
πέρατι, ᾗ ἀπὸ τοῦ δενδρέου ἐκλάσθη· ὁκόθεν
αἱ ῥίζαι ἀφίενται, τρόπῳ τοιῷδε μεθίονται· ὁκόταν
τὸ φυτὸν τὸ ἐν τῇ γῇ ἐὸν ἰκμάδα ἴσχῃ ἀπὸ τῆς γῆς
οἰδέει καὶ πνεῦμα ἴσχει· τὸ δὲ ὑπὲρ τῆς γῆς, οὐδέπω·
τὸ δὲ πνεῦμα καὶ ἡ ἰκμὰς συστρέφεται ἐν τῷ κάτω τοῦ
φυτοῦ τὴν δύναμιν ἔχουσα βαρυτάτην, ἔρρηξε τὸ

κάτω· καὶ γίνονται διὰ τοῦτο αἱ ῥίζαι ἁπαλαί. ὁπόταν δὲ ὁ
καιρὸς λάβῃ, τότε δὴ ἡ ἀρχὴ τῆς ῥίζης ἰκμάδα
καὶ διαδίδωσι τῷ ὑπὲρ τῆς γῆς ὄντι· καὶ τότε τῆς δυνάμεως αὖθις ὁ
ἄνω οἰδεῖ· καὶ πρῶτον ἰσχύει· καὶ ὁ κόσμος δυνάμεως ἐν τῷ
φυτῷ ἀνέφυ ἐστὶ συστραφεῖσα, φύλλα γίνονται μεγάλα τῶν
καὶ ὑπὸ τὸ ἄνω ἤδη ταῦτα αὔξησιν ποιεῖται· καὶ ὑπὸ τὰ κάτω·
ὅτε ὑπὸ τοῦ ἐναντίου συμβαίνει· περὶ τοῦ ἐκ σπέρματος
γινομένου· καὶ τοῦ ἐκ τοῦ φυτοῦ τινες περὶ τοῦ βλαστοῦ.
πρότερον τὸ ἐκ τοῦ σπέρματος τὸ φύλλον ἀνατέλλει· ὕστερον αἱ
ῥίζαι ὑπὸ τὰ κάτω ἀφίενται· τὸ δὲ δένδρον ῥιζοῦται
πρότερον τῶν φύλλων· διὰ τὸ δε· ὅτι ἐν μὲν τῷ σπέρματι
αὐτέω πάντως ἐστὶν ἡ τροφὴ ἰκμάδος πληθύνουσα,
καὶ ὑπὲρ γῆς ὄντι τὸ πρῶτον τῶν φύλλων ἀρχὴ γίνεται ὅπου
τὸ φύλλον θεμελιοῦται μᾶλλον ἢ ῥίζωσις. ἐν δὲ τῷ κλάδῳ,
οὐ γίνεται. οὐ γὰρ γίνεται ἐξ ἑτέρου ὅθεν τὸ φύλλον τὸ
πρῶτον τροφὴν ἔχει· ἀλλὰ ἰκμάδος ἐστίν. ὥσπερ
τὸ δένδρον ἔχει· καὶ ταῦτα τὸ ὑπὲρ γῆν ἐστὶ πολύ.
ὅτε οὐ κεκόλουσται τὸ ὕστερον τῆς γῆς ἰκμάδος
ἐμπληθῶσιν· ἡ μὲν ἐκ τοῦ κάτω μεγάλη δύναμις
ἤθουσα τὸ ἄνω ἐκ διόδου τῆς ἰκμάδος. καὶ πρῶτον
τὸ φυτευτήριον ἀνάγκη ἐστὶν ἐν αὐτῷ τροφὴν ποι
ήσασθαι ἀπὸ τῆς γῆς τὰς ῥίζας· ὕστερον τὰ ὑπὲρ γῆν,
ἄνω ἀποδιδῶσιν· καὶ τὰ φύλλα ὁρμῶνται, αἱ βλάσται
τε καὶ αὐξῶσιν. ὁπόταν δὲ αὐξηθῇ τὸ φυτόν,
ὄζουται ὑπὸ ἀνάγκης τοιαύτης· ὅτι ὑπερέχει ὁπότε
ἰκμὰς αὐτέω πλείων προσγένηται ἐκ τῆς γῆς, ἢ κο
μισθῇ ὑπὸ τοῦ πλήθους ῥήγνυσθαι ἢ ἀναπληρωθῇ.

καὶ ταύτῃ ὁ ζωῆς ὁ φύσει· αὔξεται καὶ [illegible]· [illegible] ὅταν
κινῆται καὶ ζῇ, διὰ ταῦτα δέ· ὅτι τὸ καύστικον τῆς γῆς, ζῶον
καὶ χυμῶν θερμόν ἐστι· τὸ δὲ θερμὸν καὶ ξηρόν· τοῦ ζῶου
διὰ τὸ δεῖσθαι· ὅτι ἡ γῆ ἰκμάδα [illegible] ἀπὸ τοῦ ὕδατος
τοῦ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντος· καὶ πιλοῦται αὐτή
ἅτε βαρυτέρας οὔσης τῆς ἰκμάδος· πυκνοτέρα
δέ ἐστιν ὑπὸ τούτου καὶ οὐκ ἔχει διαπνοήν· ὁ δὲ
[illegible] τὸ [illegible] ἐστιν ὕδατι μαλακώτερος [illegible]· καὶ διὰ τοῦτο
τὸ καύστικον τῆς θερμόν ἐστι· καὶ [illegible] πνεῦμα [illegible]
[illegible] θερμότερόν ἐστιν ἡ ἀραιὰ οὖσα. καὶ ἄλλως.
[illegible] ἡ ἰκμὰς [illegible] περιέχεται ὑπὸ ἀφρῶν αὐτῶν,
[illegible] θερμαίνεται· καὶ οὐ [illegible] ὑπὸ τῆς θερμασίας
[illegible] περιέχεται· [illegible] αὐτῶν,
ἅτε πυκνῶν ὄντων· ἡ δὲ ξηρὰ [illegible] καὶ ἀραιὰ
[illegible] πολλῷ ἧττον θερμαίνεται [illegible] περιέχεται· [illegible]
δὲ καὶ [illegible] καὶ [illegible] βεβρεγμένα
θερμότερά ἐστιν ἡ ξηρὰ [illegible] καὶ ἀραιὰ [illegible]
[illegible] καὶ κατεσφηνωμένη [illegible] ὑγρὸν [illegible]
καὶ [illegible] ὑπὸ ἀφρῶν αὐτῶν. [illegible] ὕδωρ [illegible]
ὑπὸ πυρὸς καὶ τἆλλα [illegible] πάντα
ὅσα περιέχεται ὑπὸ [illegible] θερμοῦ [illegible]
[illegible] ἀραιὰ [illegible] ὑπὸ τοῦ ἀέρος.
[illegible] τῆς γῆς τὸ καύστικον πλήρης ἐστὶ καὶ αὐτή
ὑπὸ αὐτῆς περιέχεται ἅτε βαρείας καὶ πυκνῆς οὔσης
ὑπὸ τῆς ἰκμάδος θερμόν ἐστι [illegible]
αὐτὴ διὰ [illegible] οὐδὲ [illegible] θερμὸν [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible] αὐτῆς [illegible] ἀποτεμεῖν [illegible] τῇ γῇ.

ἀποψυχομένου, οὐ διΐσταται περί σῶμα· ἅτε πυκνουμένου τοῦ ἀέρος· ἀλλ'
ἢ τὸ μὲν ὀλίγον εἴσω τὸ ὕδωρ ἔρχεται· καὶ διὰ τοῦτο αἱ
πηγαὶ θερμότεραι εἰσὶ τοῦ χειμῶνος· καὶ μείζους ἢ τοῦ
θέρους· ὅτι ἀποπνιγόμενον τοῦ πυρός, ὁ εἴσω ἔρχεται
τὸ ὕδωρ· ἅτε τῆς γῆς θερμοτέρας οὔσης· οὐ διὰ
τῆς διαψύξεως τοῦ πυρός· καὶ τὸ ὕδωρ πολὺ ὄν, ἢ αὐτοῦ
χεῖ τοῦτο, ῥεῖ μᾶλλον χωρέον· καὶ ὁδὸν αὐτῷ πεποίηκε
διὰ τὸ ῥεῦμα, ἢ ὀλίγον ἦν· τὸ γὰρ ὕδωρ ἐν τῇ γῇ οὐχ ἕστηκεν·
ἀλλ' ἀεὶ χωρεῖ διὰ τὸ καταντές· ἔτι δὲ διὰ τὸ τοῦ χειμῶνος
ἀπὸ τῶν ὑδάτων ὁ πηλὸς ἡ γῆ δι' αὐτῆς ἐλαύνεται αὐτὸ ὕ-
δωρ ἀεὶ ἐξωθεῖ [illegible] αὐτῆς· καὶ αἱ πηγαὶ οὐ κάτω εἰσὶν
τοῦ χειμῶνος μᾶλλον· ταῦτα δὲ περὶ φρέατα εἰσίν· ὅτι τὸ
τῆς τὸ κάτω, θερμότερον φαίνεται τοῦ χειμῶνος ἢ τοῦ θέρους:·
Μ διὰ τί ὁμοίως φασὶν ὅτι τοῦ θέρους τὸ κάτω τῆς γῆς ψυχρότερον
φαίνεται ὂν, ἢ τοῦ χειμῶνος· τοῦ θέρους [illegible]
[illegible] καὶ κοῦφη· ἅτε τοῦ ἡλίου ἀναψύχοντος ἕλκοντος [illegible]
τὴν ἰκμάδα· ἔτι τὸ ἐν τῇ γῇ ὕδωρ ζέον [illegible] πλεῖον ἢ ἐλά-
σσον· τὰ δὲ πνεύματα ἢ μὲν ἀφ' ὕδατος πάντα τὰ ἀπὸ
τούτου περὶ [illegible] ἀναβάλλεσθαι· ὅτι οὐδέ τι ἔχει·
ἀπὸ τοῦ πνεύματος [illegible] πνεύματα χωρεῖ κάτω·
καὶ συμφέρει· τὰ δὲ νέφεα ἐστὶν, ὕδωρ ζέον [illegible] ἐν τῷ
ἀέρι· καὶ τότε δὲ γῆ ἀραιὰ ἐστι τοῦ θέρους καὶ κούφη· καὶ
ὕδωρ τὸ ἐν αὐτῇ ἔχουσα· καὶ τὸ ὕδωρ χωρεῖ διὰ τὸ
καταντές· χωρέοντος δὲ τοῦ ὕδατος· ἀεὶ ἀποπνεῖ
αὐτόθι [illegible] θερμοῦ πνεῦμα· ὃ δὲ ἀποπνεῦσαν διὰ τῆς
τῆς ἀρχῆς καὶ κούφης καὶ ἀραιῆς οὔσης· ἐν ψυχρῷ τῆς γῆς,
καὶ αὐτὸ τὸ ὕδωρ συμψύχει· καὶ ψῦχος τοῦτο ποιεῖ·

ἔχει οὕτως δέ· ὥσπερ γὰρ ἐν ἀσκῷ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ἀφέλκεσθαι
ἰσχυρῶς καὶ περιαπτομένῳ τῷ ὕδατι ποιήσαιμι, ὅσον μὴ ὑγρα-
βησόμενος· ἐν μικρῷ πλείονι· καὶ τὸν ἀσκὸν κρεμάσαι μετέωρον·
οὐδὲ ὧδε διὰ τοῦ τεθημένου πυρὸς ἅμα χωρήσει ἀλλ' ὕδωρ, οὐ τὸ
ἀεὶ ἀναψυχθήσεται ἐν ἀποπνιγομένῳ ὕδωρ· ὧδε ἔχει ἐπὶ τοῦ
χειμῶνος τὸ ὕδωρ ἐν τῇ γῇ. ὃν δὲ τῷ πυρὶ ἐν τῷ ἀσκῷ
τὴν ἀναψυχὴν ποιήσας καὶ κρεμάσας μετέωρον τὸν
ἀσκὸν, πυρὰ χωρήσει διὰ τοῦ τεθημένου. ἀναψυχθήσεται δὲ
τῷ πυρὶ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἀθροιζομένου· καὶ διαχωρεῖ διὰ τοῦ
ἀσκοῦ· καὶ διὰ τοῦ τεθημένου· τὸ πυρὸς τί διὰ τὸ δεδιῆκον.
ὧδε ἔχει καὶ τοῦ ἐν τῇ γῇ τῷ ὕδατι. ἀναψυχθήσεται δὲ
διὰ τὴν αὐτῆς τῆς γῆς ἀραιότητος· καὶ τοῦ ἡλίου ἥκοντος
ἀπ' αὐτῆς τὴν ἰκμάδα περὶ ἑαυτὸν· ἃ δὲ διέφθαρτο τὸ πυρὸς
ἀπέτυχεν τοῦτο ἀπὸ τοῦ ὕδατος δι' αὐτῆς ἀραιᾶς οὔσης
καὶ κούφης διὰ τοῦτο τὸ ψυχρὸν αὐτῆς ἐπὶ τὸ κάτω τοῦ βάθους.
καὶ τὸ ὕδωρ μᾶλλον· τοῦ πυρὸς τοῦ ἐν τῇ γῇ ψυχροῦ ὄντος.
καὶ αὐτὸ ἀφίησιν ἐφ' ἑαυτὸ τὸ πυρῶδες· καὶ ἐν τῷ χειμῶνι ἃ
ἅμα τὸ ἀντλούμενον ἐν τῷ φρέατι· αἰεὶ διακινεῖται τὸ πυρὰ
ὥσπερ ὑπὸ ῥιπῆς· καὶ ποιεῖ αὐτὸ ψυχρὸν περιέχειν τῷ
ὕδατι· τὸ δὲ ἀντλούμενον τοῦ ὕδατος τοῦ θέρους ἀλλ' ἐστὶ ψυχρὸς
πυκνοῦντος, οὐκ ἔχει μὲν δέχεσθαι τὸ πυρῶδες ἑαυτὸ ἀπὸ τῆς γῆς.
οὐδὲ τὴν γῆν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀποδιδόασιν· καὶ ἅμα τοῦ
ἡλίου· καὶ τοῦ ὕδατος οὐκ εἰσιδομένου ἐν τῷ φρέατι ἀλλὰ
φθάσαι μὲν ἑαυτοῦ θερμαίνεσθαι πρὸς τὸ αὐτοῦ τὸ ἐπὶ πολύ.
ἐκ τῶν ἐκείνων ἐπὶ τοῦ θέρους καὶ τὸ κατὰ τὰς ἀδίδωσι τὴν θερ-
μασίαν· καὶ διὰ τοῦτο μὲν ἀντλούμενον ὕδωρ τοῦ θέρους,
θερμότερον οὐκ ἔστι τοῦ ἀντλουμένου. αἵ τε πηγαί, αἱ βαθεῖαι

μάλλα τοῦ θέρεος ἀεὶ ψυχραὶ εἰσὶ τοῦ ὕδατος· καὶ διὰ τί
τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς γῆς τοῦ χειμῶνος θερμῆς οὔσης, τὸ πρῶτον
εἶναι μὲν, θερμόν ἐστιν· ὁπόταν δὲ χρόνος ἀνύσῃ, ψυχρὸν
ἐστὶν ὑπὸ τοῦ ἀέρος ψυχροῦ ὄντος· διαφαίνεται τὸ ὑπὸ
τοῦ ἀνέμου καὶ τὸ πῦρ· δι' αὐτέου διαθέει· καθάπερ
καὶ τὸ ἀντλούμενον ὕδωρ τοῦ θέρεος ὁπόταν ἐκ βυθοῦ χρόνου τῆς·
αὐτίκα γίνεται θερμὸν αὐτὸ διὰ τόδε· ὅτι τῆς γῆς διὰ
ζεούσης καὶ πυρώδους οὔσης ἐν αὐτῇ ἐὸν ψυχρεῖται· ὁπόταν δὲ διὰ
θέρεος χρόνος ἀνύσῃ, ἀσθενικὸν γίνεται· θερμαίνεται τὸ
ὑπὸ τοῦ ἀέρος θερμοῦ ἐόντος· ὥσπερ ὁ μὴ ἀντλούμενον
ὕδωρ φρεάτων τοῦ θέρεος διὰ τοῦτο θερμὸν γίνεται.
ταῦτα μὲν ὑπὲρ τῶν φρεάτων:- Ἀναλήψομαι
δ' αὖθις ὅτι τοῦ θέρεος τὰ κάτω τῆς γῆς ψυχρά ἐστι·
τοῦ δὲ χειμῶνος θερμά· τὸ δ' ἄνωθεν τῆς γῆς, τὸ
ναντίον τούτου:- Καὶ διὰ τί τῶν δένδρων καὶ δι' ὃ θερμὰ
ὅμως προσγίνεσθαι· καὶ δὲ διὸ ψυχρὰ· ὁμοίως δὲ καὶ μὲν
ὑγιαίνειν· ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἄνωθεν προσγίνεται θερμὸν,
ἐκ τοῦ κάτωθεν δὲ ψυχρὸν αὐτέων προσγίνεσθαι· καὶ ἐκ
τοῦ ἄνωθεν προσγίνεται ψυχρὸν, ἐκ τοῦ κάτω δὲ θερμὸν
προσγίνεσθαι. καὶ ἅπερ εἴζαι ὅτι ἂν ἠκύσωσι, τῶν δένδρων
ἐκδιδόασι· καὶ τῶν δενδρέων τῇσι ῥίζῃσι· καὶ γίνεται
τὰ τοιαῦτα μὲν ψυχροῦ καὶ θερμοῦ:- Ὥσπερ καὶ τὰ
ἄνω ἐστὶ ὅτι τῶν κοιλιῶν σιτίων ἀπὸ παντὸς μὲν θερμὸν
καὶ ὑγρὸν καὶ ψυχρὸν ἀποδίδοσθαι ἀπὸ τούτου τὸ περὶ
καὶ τῶν δένδρων αὐτὰ ἀποδίδοσθαι δὲ ἐκ τοῦ κάτω· περὶ ὅτι
ἄνω· καὶ ἀνάπαλιν· καὶ αὔξεται τὸ δένδρον· καὶ ἔστι τὸ
κάτω καὶ ἔστι τὸ ἄνω διὰ τόδε· ὅτι ἡ ῥοφή ἐστιν ἐκ τοῦ κάτω.

καὶ ἐκ τοῦ ἄνωθεν· καὶ ἐν μὲν ἀπαλλαγῇ ἡ ῥοδοδάφνη ὑπο-
φέρεται· οὕτω ἐστὶ μᾶλλον τῶν περὶ κρανίων καὶ ὕσσωπος. ὅταν δὲ πολλ-
τὰς σαρκώδεις ποιεῖ ξύλων μεταβάλλεσθαι οἱ καρποί. ὁπόταν δὲ
χειμὼν ἐπιγένηται, τότε ὑγρασία φλέβας αὐτῶν ἀναφαί-
νονται ποιοῦσι ... αὐτέοισιν ἐκ τῆς γῆς περὶ ... καὶ
παχύνονται ἐν τῷ ἀέρι. ὁ δὲ ἥλιος διαχέων αὐτὴν, ποιεῖ
ζωὴν. ὅτε καὶ ... τὰ ἄκρα. καὶ ἡ καρποφορία ...
καὶ τὸ μέλι ἐπὶ τὴν ἰκμάδα ἀπὸ τῆς καρποφορίας ...
τὴν δὲ παχεῖαν, πεσσούσης καὶ θερμαινούσης γλυκαίνει.
τὰ δὲ οὐ καρποφοροῦντα τῶν δένδρων, ἢ ἔχει περιττώματα
τέλος· ὅτι ἡ καρποφορία ἐκδύεται. ὁ δὲ παρ' δένδρον, ὁπόταν ὑπὸ
τοῦ χρόνου ἀφαιρεθῇ καὶ λάβῃ ἐκ τοῦ κάτωθεν ῥίζαν,
ἤδη βεβαίως πέπαυται αὐξανόμενον ... Ὁπόσοι
δένδροισιν ἐν ἑτέροις δένδρεσιν ὀφθαλμοὺς ἐνέθεσαν.
τὰ δένδρα γίνονται ἐν τοῖς δένδροις ζῶντα καὶ καρποφορεῖ
καρπόν· οὐχ ὅμοιον μὲν τὴν ἀρχὴν ἐστί, διὸ ὅπως τοιῶδε
τόδε γίγνεται. συμβαίνει περὶ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν βλα-
στάνειν. διὸ φησὶν ἐχέτω· πρῶτον ἀπὸ τοῦ δένδρου ἀφ' οὗ
ἀπενεχθῇ. οὕτω ... ἐτέθη ... ὁπόταν δὲ βλαστήσῃ,
οὕτω μεθίησιν ἐς τὸ δένδρον ῥίζας ἀπὸ αὐτοῦ λεπτάς.
καὶ πρῶτον ἐπαναφέρεται ἀπὸ τῆς ἰκμάδος τῶν
δένδρων τῶν ἴσως ... ἐγκεντρ... ... χρόνου ἀφικνεῖσθαι ῥίζ-
... διὰ τοῦ ... ἐμετέθη. καὶ ἐπαναφέρεται
ἀπὸ τῆς γῆς ἕλκοντα τὴν ἰκμάδα. καὶ διὸ φησὶ αὐτῶν ἐκ
... ἔτι μάλιστα ... ἐμφυτευόμενα τῶν δένδρων
τὰ ἐντεθέντα ζῆν ἀπὸ τῆς γῆς. ταῦτα μὲν ... περὶ
περὶ τῶν δένδρων· καὶ ὅτι ... διὰ τὸ δέ. οὐχ ὅτι τὴν μὲν

61v

τὸν λόγον ἤμελλε τελευτᾶν καταλείπω· ἀναβήσομαι δ' αὖθις ὀπίσω·
οὗ εἵνεκά μοι λόγου τοῦδε ἀμφὶ τῶνδε ἐργάζομαι· φημὶ γὰρ τὰ
ἐν τῇ γῇ φυόμενα πάντα ζῆν, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ γῇ ἰκμάδος·
καὶ ὅκως ἂν ἡ γῆ ἰκμάδος ἔχῃ ἐν ἑωυτῇ, οὕτω καὶ τὰ φυόμενα
ἔχειν· καὶ τὸ παιδίον ζῆν ἀπὸ τῆς μητρὸς ἐν τῇσι μήτρῃσι· καὶ
ὅκως ἂν ἡ μήτηρ ὑγιείης τύχῃ, οὕτω καὶ τὸ παιδίον ἔχει· ἢν
δέ τις βούληται ἐννοέειν τὰ εἰρημένα ἀμφὶ τούτων, ἐξ ἀρχῆς ἐς
τέλος εὑρήσει τὴν φύσιν πᾶσαν παραπλησίην ἐοῦσαν τῶν
ἐκ τῆς γῆς φυομένων καὶ τῆς ἀνθρωπίνης:- καὶ ταῦτα μὲν ἐς τοσοῦτον
μοι εἰρέαται:- Τὸ δὲ παιδίον ἐν τῇσι μήτρῃσιν ἐὸν ἔχει
τὰς χεῖρας ἔχει πρὸς τῇσι γνάθοισι· καὶ τὴν κεφαλὴν πλη-
σίον τοῖσι ποσίν· Καὶ οὐκ ἔστι μὲν ἀκριβέως εἰδέναι οὐδ' ἂν
ἴδῃς ἐν τῇσι μήτρῃσι τὸ παιδίον, ὁκότερον τὴν κεφαλὴν
ἄνω ἔχει ἢ κάτω· ἐκ τούτου ὁ ὀμφαλὸς τέταται· οἱ δ' ὑμένες
ἀνέχονται περὶ αὐτόν: μνημόσυνον δὲ ὁρέω τὴν διάγνωσιν
ταύτην ἀποφαίνων ὀλίγω πρότερον· ὡς ἂν ἰατρὸς ἀεὶ μητρώης
ἐμφανέως οὖν σημαίνεται τὸ ἐνθένδε· ἀδῖναι τῇ τεκούσῃ·
ὅτι ἡ γονὴ ἐν ὑμένι ἐστί· καὶ κατὰ μέσον αὐτῆς ὁ ὀμφαλός ἐστι·
καὶ ἐφύσησε πρῶτον τὴν πνοὴν ἢ ἐκ τοῦ ἑωυτοῦ καὶ μεθίησιν
ἔξω· καὶ ἐκ τοῦ ὀμφαλοῦ ὑμένες εἰσί· καὶ τὴν ἄλλην φύσιν τοῦ
παιδίου τὴν εἰρημένην ἔστι ἔχουσαν εὑρήσεις πᾶσαν μέχρι
τέλεος ὁκόσην καὶ ἐν τοῖσι λόγοισι μοι ἀποπέφανται, ἢν βού-
ληταί τις τοῖσιν εἰρημένοισι μοι τεκμηρίοισι χρῆσθαι:-
Εἰ δέ τις ἐθέλῃ ᾠὰ εἴκοσι ἢ πλέονα ἐκλέπειν ὑποθεῖναι
ἀλεκτορίσι δύο ἢ πλείοσι· καὶ ἑκάστης ἡμέρης
ἀπὸ τῆς δευτέρης ἀρξάμενος μέχρι τῆς ὑστάτης· ἐν ᾗ ἐκ-
λέψεται ᾠόν, ἀφαιρέων καταγνὺς σκοπούμενος εὑρήσει ἔχοντα